

NÉMETH ÁKOS

MÜLLER TÁNCOSAI

dráma két felvonásban

SZEREPLŐK

HORVÁTH FERI

BÁRÓ

NYÚL

ERIKA

RITA

JUTKA

ANDI, a Müller-táncsoport tagjai

MENEDZSER

KASS EDIT, tánckritikus, negyvenéves

PAPRUHÁS IDEGEN

I.

Külváros

BÁRÓ Maradt még cigarettád?

HORVÁTH *(egy gyufa lángjába bámul)* Testvér, mindennek vége lett. Csak szedd össze, ami kell, és huss! Ellobbant a szentem.

Báró némán nézi

(A kézfejére rajzol a kormos gyufaszállal) Hetet-havat ígértem magamnak. Ha az ég egy ív fehér papír volna!... Bárkinek hűséget esküdnék rajta.

Báró hűvösen elmosolyodik

Add ide azt a követ. Üvegcsörömpölés, cseng-bong az éjszaka!

BÁRÓ *(nyugodtan)* Maradj nyugton végre.

HORVÁTH Nem fázik a hátad a falnál? Akkor én meg hanyatt dőlök. Ha most itt állna egy csavargó a te ruhádban, és szembenézne veled, csak csodálkoznál...

Italboltban

HORVÁTH Ha hallanád, hogy dobog a szívem! Mint egy lovasezred... Csak a tiszta szívek dobognak így.

BÁRÓ El kéne végre menni innét, különben mind meg fogunk bolondulni. A Ritának mit mondsz, miért érsz ilyen sokára haza?

HORVÁTH Senkinek nem tartozom számadással. Akár ő is elmehet. Te is meg én is csak annak a gazfickónak tartoztunk számadással... Te hiszel benne?

BÁRÓ Kérek neked egy kávé. Ocsmány hely. Félek, még néhány hét, és őshonosak leszünk itt. Van úgy, hogy az ember el se tudja képzelni magát másutt, mint ahova véletlenül csöppen.

HORVÁTH Halod? Valakik futnak az utcán. Kik azok, és miért futna vajon? Az ember úgy érzi magát, mint egy akváriumban. Én nem értem már, hogy miféle lett itt minden. Rita is... *(Gondolkozik)*

BÁRÓ Valami nagy gazemberséget kéne elkövetni. Hogy lássanak engem... Haha, hogy beszarnának!

HORVÁTH Talán katolikusnak kéne lenni. Azoknak támaszuk van... Ismered a történetet?

BÁRÓ Az evangélium?

Lakás

HORVÁTH *(nyitott ablakba hajol)* Hogy gurul a kavics a bádagon. *(Görgeti őket)* Az emlékeim gurulnának így. Isten veletek! Adieu! Ezt mondanám. Isten áldjon! Isten áldjon!

RITA *(belép)* Kinek köszöngetsz?

HORVÁTH A Báró elment?

RITA Mindig az utcát lesed.

HORVÁTH Csináltál valami kaját?

RITA Tulajdonképpen merre jártatok... már megint? (*Magának*) Kerestétek, igaz?

HORVÁTH Kerestük... kit?

RITA Hát kiről beszélünk, mondd?

HORVÁTH És mikor az Erika várta a pályaudvaron, és meddig! Az Andinak írta, hogy mikor érkezik.

RITA Hazudott.

HORVÁTH (*kedvesen*) Ha ő hazudik, akkor én is hazudok.

RITA Halkabban, benn a Jutka alszik.

HORVÁTH Az ember végre hazaér, és mi várja?

RITA Te ide nem hazajössz.

HORVÁTH Hanem hova?

RITA Elfelejtetted, hogy hol vagyunk?

HORVÁTH Megbolondultak az évszakok. Hol esik, hol a nap süt... ha nem tudnám milyen hónap van, nem hinném el.

RITA Mit nevetsz?

HORVÁTH Ha itt lenne a Báró, ő megkérdezné, hogy de hát milyen hónap van? Téged persze nem érhet ilyen meglepetés. A heteket, a hónapokat, a pénzt is... te számon tartasz mindent, igaz, szívem szép angyala?

RITA Csak neved.

HORVÁTH Milyen szép vagy ma! Mint egy ikon. Ha festő lennék...! (*Gonoszul vigyorog*) Hosszú nyakú, álmos Madonnát festenek rólad. Hosszú lenne a kezed, és hosszú a pillantásod, eldobhatnád a szemspirálot. Gótikus Szűz Mária a hanyatlás korából, zöld szemekkel. Szereted Grecót?

RITA (*szomorúan*) Én téged szeretlek.

HORVÁTH (*nem figyel*) Nem hallod ezt? Mi ez a zene?

RITA Tegnap... álmodtam rólunk.

HORVÁTH Mi ez? Mi ez? Alig hallani. Csak kínozzák az embert.

RITA (*kínlódvá*) Álmomban megvertél. Micsoda álom!

HORVÁTH Micsoda környék!

RITA Elébe kéne menni a postásnak. Alighanem fél töletek, kerüli a drága fészkünket.

HORVÁTH Nem fél, csak nincs, amit hozzon.

RITA Tűnjünk el innét. Meneküljünk el! Már napok óta tudom, hogy a Müller végleg itt hagyott mindent. Nem fog táviratot se küldeni, hogy valahol vár.

HORVÁTH Hogyan tudod?

RITA Érzem.

HORVÁTH Az kevés. Ki kell, hogy húzzon minket a szarból.

RITA A két srác hamarosan le fog lépni.

HORVÁTH Gondolod?

RITA Csak a vak nem látja.

HORVÁTH Nincs hova menniük.

RITA Menjünk el mi is, kérlek.

HORVÁTH Miféle előadásra volnánk képesek? Miből élnénk?

RITA Egy hét múlva lejár a lakás bérlete. Müller nem fog pénzt küldeni, eddig sehonnan sem küldött. *(Gondolkozik)* Ha jól számolom, most Nyugat- Berlinben lehet...

HORVÁTH Nincs már Nyugat-Berlin.

RITA Az a baj velünk...

HORVÁTH Igen?

Rita nem figyel

EDIT *(be)* Jó napot.

HORVÁTH Jó napot. No, hát, maga, Edit? Üdvözlöm a siralomházban.

RITA Szervusz.

EDIT De megszépültél, kislányom.

RITA Látod, rólunk sem fogsz már kritikákat írni többé. Alighanem feloszlott a csoportunk.

EDIT Csődbe jutottatok? *(Gondolkozik)* Nem tudok segíteni. Szép új világ, de segíteni nem tudok.

HORVÁTH Sose bánja, mi dolga velünk. Edit, maga tánckritikus, fel fogja találni magát, bármi lesz is. Meg fog magyarázni minket is.

EDIT Maga most gúnyolódik. Ez rosszul esik nekem. Én nagyon sajnálom magukat.

HORVÁTH Azzal én nem megyek semmire. Inkább adna negyedmilliót, hogy kifizethessem az adósságainkat. Mármint a legégetőbbeket.

EDIT Talán vidékre kéne utazniuk.

HORVÁTH Hiszen jó ez így, itt rohadunk, mint egy zsákmány, fal, négy fal közt, úgyhogy az ember nem érzi magát olyan nyomasztóan egyedül. Valósággal költőként beszélek, nem úgy találja? Vagyis ostobaságokat fecsegek. De hát hogyan beszéljen egy magántáncos, könyörgöm? Esküszöm, megírnám az emlékirataimat, ha bárkit érdekelne!

EDIT Maga annyira naiv, hogy az már tetszik nekem. Az ártatlanságnak is vannak fokozatai.

HORVÁTH Túl sokat dohányzik, érzem a hangján. Hány éves is? Úgy negyvenre taksálom. Jót tesz magának a félhomály, még határozottan tetszetős. Csak a hangja!

EDIT Mondták már magának, hogy pofátlan?

HORVÁTH Tudja, hogy idegesít, ahogy mosolyog? Magának nem áll jól a kedvesség.

EDIT Haragszik rám.

HORVÁTH Isten őrizz!

EDIT Dehogyanem. Megvan az oka.

HORVÁTH Ne mosolyogjon így, mert leszúrom.

RITA Kérlek, fejezzétek már be. Nagyon-nagyon fáj a fejem.

HORVÁTH Csak nyöszörögj. *(el)*

RITA Felteszek egy kávé. *(el)*

ERIKA *(be)* Te vagy itt?

EDIT Szervusz, Erika.

ERIKA Hozzám jöttél?

EDIT Rosszabb, mint nyomasztó. A hangulat nálatok.

ERIKA Csak nem vagy zavarban? Csak ne fogd vissza magad.

EDIT Beszélnek rólam.

ERIKA *(gúnyosan)* Úgy van.

EDIT Telebeszélük a fejed. Hogy merik kinyitni a szájukat! Dögkeselyűk!

ERIKA Beteg vagy?

EDIT Ha kinyitják a szájukat, látod a beleiket, meg akarnak zabálni mindent. A szerelem... Undorodom tőlük.

ERIKA A szerelem? Hát tőled nem lesz gyerekem, az biztos.

EDIT *(szomorúan)* Tudom, hogy te nagyon is biztos vagy benne, hogy mennyit jelentesz nekem.

ERIKA Szép vagyok?

EDIT Azt kérdelem csak magamtól... Hogyne járnék ide, mi mást tehetnék?

ERIKA Dadogsz?

EDIT Ne neved ki.

ERIKA Elegem van belőled.

EDIT Kérlek!

ERIKA Elég volt.

EDIT Hogy tudsz így...

ERIKA Le akarsz velem feküdni?

EDIT Hogy ilyen közönséges tudsz lenni!

ERIKA De hiszen te ezért vagy belém szerelmes!

EDIT Csak ne nevetnél.

ERIKA Neked persze remeg a gyomrod. Nyöszörögsz a széken, mint egy megvert kutya. A simogatásomra vársz. Megmosakodjam előtte?

Edit a szemét törli

(Mosolyog) Szeretsz?

EDIT Te kis dög. Elfelejtetted, hogy mit köszönhetsz nekem.

Erika nevetve kimegy, bevágja az ajtót

Bezárta... Istenem, csak nem fogok a kulcslyukon leskelődni. *(leskelődik)* Nyisd ki, kérlek, nyisd ki... Istenem, hallja-e egyáltalán a hangom? Nincs hangom, mintha... milyen meleg van itt! Nyisd ki, könyörgöm. Mindent megmagyarázok.

(Zokog. Lecsillapodik. Tétován bepúderezzi arcán a sírás nyomait, el)

Jutka álmosan be

ERIKA *(be)* Elment?

JUTKA Hallottam, itt kaparászta az ajtót, mint egy macska.

ERIKA Szarok mindenkinek a véleményére. *(Festi magát a nagytükörnél)* Kialudtad magad?

JUTKA Ha mélyen alszom, gyakran megijedek, ha felébredek. Milyen védtelen mindenki, mikor alszik! Az ember nem gondol semmire... hátha nem is tud visszatérni. Elveszti a tudatát...

ERIKA Lelépek, igen. Hiába nem kérdezed, tudom, hogy tudod. Itt úgy érzed, mintha valahogy mindenből kimaradnál. Valami nem történik meg veled. Már nem vagyok tizenhét... *(Majd)* Ha én lennék a nagynénéd, nem hagynálak ennyit aludni. Menj vissza hozzá, még igazán fiatal vagy. Eddig is felnevelt, ezután is ad pénzt. Egyszerűen csak úgy kell tenni, mintha semmi sem történt volna.

JUTKA *(mintha még álmodna)* Mikor gyerek voltam, gyakran gondoltam róla, hogy valami iszonyú madár. Éjszaka fölém hajol...

ERIKA Hogy nézek ma ki?

JUTKA *(álmatagon)* Lehet, hogy meg kéne ölnöm.

ERIKA Még most is gyerek vagy.

JUTKA *(hanyatt dől a heverőn, behunyja a szemét)* Én is el fogok innen menni.

ERIKA Egyáltalán: nagyon jól nézek ki. A nővérem két éve szült, és hogy lóg a melle! Nekem, hálsten, jó alakom van még. Te jó Isten, mihez fognék, ha ez se volna. Édes Isten. *(Majd)* Az ember csak akkor érzi magát valóságosnak, ha belenéz a tükörbe.

JUTKA Te hiszel Istenben?

ERIKA Mióta érdekel az ilyesmi?

JUTKA *(később)* Hagyj aludni.

Erika vállat von, el. Báró jön. Nyitogatja a fiókokat. Leül Jutka mellé, megcsókolja

(Kinyitja a szemét) Müller...

BÁRÓ Aludtál?

JUTKA Csak gondolkoztam. *(Majd)* Tíz év múlva én már híres leszek. Itt úgy élünk, mint egy dobozban. Csak gondolkozni van hely.

BÁRÓ Te is el akarsz menni?

JUTKA Nem tudom. Semmit sem tudok. Az érzéseim... macska a galambok között. Ki a franc tudja, mi lesz holnap? *(Majd)* Talán mind elmegyünk innét...

BÁRÓ *(nem azonnal)* Mostanában egyre csak Müller jár a fejemben, mindig ő. Vajon mit csinál most, mire gondol?

RITA *(jön Horváthtal)* Képzeljétek, kimentem, hogy feltegyek egy kávé, és elfelejtettem meggyújtani alatta.

BÁRÓ Fáradtnak látszol.

RITA Én sem aludtam az éjjel. Az volt, hogy a... nem érdekes. *(Más témába kezd)* Báró, a Kass Edit elment?

BÁRÓ Itt volt?

HORVÁTH Mikor nincs itt?

JUTKA Hogy harangoznak! Valami templom van itt a szomszédban.

HORVÁTH Késik az órák.

BÁRÓ A harangozás, ez valami erkölcsös dolog. *(Gondolkozik)* Mikor gyerekek voltunk, ilyenkor felmáztunk a toronyba. Emlékszel, Jutka? Az ember azt hinné, hogy részeg. Hogy zúgtak! Mintha minden berúgott levegő lenne, hogy rezegjen... Harang! Az Isten torkában a hangszál. Az embernek kedve volna pusztá léggé párolódni!

RITA Maradt még kávé. Te is kérsz?

JUTKA Mi a szar lesz velünk?

HORVÁTH Nem járhatok vízen, és nem oszthatok kenyeret nektek, aki erre képes lett volna, nincs itt. Én alighanem semmire nem vagyok képes.

JUTKA Szerintem sem.

HORVÁTH Döntöttem. Végleg döntöttem: mindent eladunk, ami megmaradt, jelmezek, teherautó, minden. Mindenki úgy kezd élni, ahogy tud. Még pénzt is kaptok, mindenki valamit, és adieu.

ERIKA *(az ajtónak támaszkodva, Andi mellette)* Tegnap még másképp beszéltél.

HORVÁTH Mindannyian hazudunk, nem? Elég volt az emlékekből, szarok bele. A szívemet odaadtam, a lelkemet odaadtam, itt dobogott az orrotok előtt, de már nem bírom. Három hete volt az utolsó előadásunk, és senkit sem érdekelt. Titeket se érdekelt. Azt hiszem, tényleg nincs tovább.

ANDI És most? Most mi lesz?

HORVÁTH Őt mindenki szerette, engem senki. A Jutka is... Hát ki hinné, hogy egy ilyen kislány így képes szeretni, és így képes megvetni? Ki hitte volna, hogy mind így szerettük ezt a csalót? Belebukott abba, hogy velünk megváltsa a világot, szívszorító dolog kijózanodni... Szétkergetett verébcsapat, mindünk csak azt lesi, kihez bújhat? Ha...

ANDI Én nem akarok elmenni innen. Minden rendbe jön. Érzem, érzem. Másra se tudok gondolni.

HORVÁTH Igen, ha most látnám... Megalázott minket. Ha most látnám egy pillanatra... *(A halántékát masszírozza)*

ANDI *(magának)* Én nem akarok gyomorfekélyt.

HORVÁTH A család... a család sötét dolog, éjszakai dolog. A holttestek is a sötétben bomlanak. Mindenki reszket a gyűlölettől. Honnan veszitek az erőt, hogy így reszketsetek? Csak egy kis pénz... egy kis pénz... amit kapni fogtok. És semmi nem jön rendbe.

BÁRÓ Micsoda szélvihar támadt fel! Vendégünk lesz apánk, a szél. Jár-kel a ház körül, mint a nyájörző kutya. Bimm-bamm, hallod, testvér? Hogy az ember teste nem csupa ajtó-ablak, hogy a szél átsöpörje!

HORVÁTH Mit akartok még tőlem, he?

RITA Báró!

BÁRÓ A kóbor lelkek ilyenkor kelnek vándorútra, ideje a turnéba belevágnunk.

ERIKA Te is, Horváth és mindannyian, szégyellhetitek magatokat.

ANDI A szavamat se hallom. Micsoda égzengés!

RITA Báró, az ablakot!

ANDI Hol a Nyúl?

HORVÁTH Mégis, mit tehetnénk?

ERIKA Én karriert csinálok, míg ti itt mind megrohadtok.

JUTKA (*Horváthnak*) Miért, mit képzeltél magadról?

ANDI Ha kint maradt, bőrig ázott.

JUTKA Tudod, mi vagy te?

HORVÁTH Vigyázz a szádra, te béka.

RITA Engedj, mindent visz a szél!

BÁRÓ (*röhög*) Ott ni! Ott jön!

JUTKA Egy üresfejű beképzelt szar senki. Ugye, megértettél?

RITA Engedj, te hülye.

ERIKA Pénz? Miféle pénzről fecsegsz, te ostoba? Vagy meg akarsz szökni a hitelezők elől?

BÁRÓ Csak nem az ablakot akarod becsukni, he? (*Nevet*)

NYÚL (*beesik, csurom víz*) Uraim! Itt a vihar!

Kettesben

ANDI És a Rita? És te?

HORVÁTH Össze fogunk házasodni, igen. Én elhatároztam, hogy boldog leszek, mindenféleképpen. Nem vágyom semmire, csak hogy munkába járhasak reggelenként... Hová? Ez mindegy. (*Lelkesen*) Hétköznapi leszek, és lesz egy szürke öltönyöm, és három gyerekem, és szolid adósságaim. A tévét fogom nézni. Pfúj, de szar lesz! Hála isten! Én boldog leszek!

ANDI Mit nevetsz?

HORVÁTH Hát nem hülyeség?

ANDI Te... szereted a Ritát?

HORVÁTH Nagyon. Ő az életem nője, ezt tudnod kell. Mi baj?

ANDI Semmi. Sápadt vagyok?

HORVÁTH Egy kicsit.

ANDI *(a tükörbe)* Igen, azt hiszem, jót tenne egy kis hegyi levegő. *(Pirosítót tesz magára)*

HORVÁTH *(nem figyel)* A rohadt életbe, hogy én milyen boldog leszek!

ANDI Már jobb?

HORVÁTH Azt mondják, beképzelt vagyok. Gógös! Igen! Visszataszítóan beképzelt vagyok! A szentségit, mégiscsak különb vagyok mindenkinél, nem? Ki mondana mást?

ANDI Figyelj.

HORVÁTH Talán te, he?

ANDI Hogy tetszik így a hajam?

HORVÁTH És ennek oka van! Ki volna... de hát ki volna, aki mellém áll? Ki volna erre... igen! Méltó?

ANDI Meg se hallasz.

HORVÁTH De hát lehet-e, hogy egy ember minden mértéken felül leszarja a többi embert?

ANDI *(ablakon bámul)* Elmentek volna a többiek?

HORVÁTH Talán lehet?

ANDI *(megfordul)* Nem értelek.

HORVÁTH A rohadt életbe, hát kérdeztem valamit!

ANDI *(ártatlanul)* Hát nem tetszem neked?

HORVÁTH Az a Maupassant annyi idős volt, mint én, amikor kitört rajta az öröklött vérbaj. *(Motyog)* Azt hitte, megvakul, borzalmas rohamok gyötörték. Elvágta a torkát, de megmen-
tették, és az örültek közé került. Négykézláb csúszkált, és megette a saját szarát. Utoljára ezt írta: Maupassant úrból állat lett, íme.

Andi megcsókolja

(Zavartan motyog) Semmit sem tehetünk büntetlenül.

ANDI És a Rita?

HORVÁTH *(csodálkozva)* Hiszen szerelmes vagyok belé! Hol vannak ezek? *(Csókolóznak)*

Ugyanott, kettesben

BÁRÓ Nőillatot érzek!

NYÚL Tudtad te, hogy az Erika hol dolgozik két hete?

BÁRÓ Itt maradtunk a lekvárban.

NYÚL Tudod azt a helyet a Herceg utcában? Nohát, ott.

BÁRÓ Ez már igen! Ki se néztem volna belőle!

NYÚL Ugye.

BÁRÓ Ez tetszik nekem, öcsém. Nohát, éhes vagyok.

NYÚL Itt nem lehet nyugodtan enni, ebben a lakásban. Ebben a lakásban az ember állandóan belebotlik valakibe.

BÁRÓ Enni, azaz: lopni. Mióta mind külön kasszán vagyunk, úgy érzem, az éhhalál kerülget.

NYÚL Pedig mekkora lakás.

BÁRÓ De hát hol van már az utolsó pénzem is?

NYÚL Az én pénzem volt, de ne feszegessük.

BÁRÓ Fogd be a szádat, te szerencsétlen beszédhibás.

NYÚL Már nem is hallani.

BÁRÓ Bámulatosan van megalkotva az emberi test! Ha a gyomor éhes, akkor az egész ember éhes. Vajon miért van ez így?

NYÚL Itt van brúgó! Meg valami sütemény...

BÁRÓ *(undorral)* Ez aztán nem krenkolja magát, eszik két pofára. Te hülye! Ketchuppel eszed a süteményt?

NYÚL Úgy beszélsz, mint egy rendőr. *(A hasához kap)* Az anyját.

BÁRÓ Most rosszul van. Csak blamálom magam veled, az az igazság. Nem lehet veled társaságban mutatkozni. Mi ez itt? Srenk van? Ezeket a könyveket ki szórta szét a padlón, he?

NYÚL Olvasgattam. Nem tudtam választani.

BÁRÓ Érdekes szokás. Ne csinálj kuplerájt, mert a Rita leszedi a fejed. Különösen ne a Horváth könyveivel. *(Cipőstől hanyatt dől az ágyon, a mennyezetet bámulja)*

NYÚL Báró, Amerikában megdöntötték a viccmesélés csúcsát, tudtad? Negyven óra, apám!

BÁRÓ Nem én voltam.

NYÚL Hogy ezeknek mennyi könyvük van! Szerintem vigyünk az antikváriumba belőle. A Rita még örülni is fog neki, hogy jobban elfér a polcon.

BÁRÓ *(nem figyel)* Az biztos.

NYÚL Ez a kettő itt biztos felesleges. Meg ez a nagy kék is.

BÁRÓ Miről szól?

NYÚL Valami összes művei. Semmi érdekes. Meg ezt is vigyük, a képeket csípi az antikváriumban. Na, talán mehetünk. *(tanácstalanul)* Kéne egy szatyor.

Ketten

ANDI Te Libresse-t használsz? Lehet, hogy én is át fogok térni.

RITA *(pakol)* Sokat dohányzol.

ANDI Kit érdekel. Csak úgy volna értelme leszokni, ha az utcán is a gázálarcot használhatnék.

RITA Te nem rakodsz össze?

ANDI Nem.

RITA Túlságosan bízol a véletlenekben. Mi innen elmegyünk.

ANDI Te és a Feri?

RITA Mindenki. Bár lehet, hogy a két fiú tovább bérli majd. Egyébként mindegy.

ANDI Te és a Feri...

RITA Nem értelek.

ANDI Vigyázz azzal a fiúval.

RITA Mi közöd hozzá?

ANDI Hát csak vigyázz vele.

Ketten

HORVÁTH Már csomagolsz?

RITA Csak, ami abszolút felesleges. Tudod, hogy utálok kapkodni.

HORVÁTH Rend a lelke mindennek.

RITA Csak gúnyolódj.

HORVÁTH Sietek is a fürdőszobába, hogy szépen libasorba rendezzem a fogkeféket, ahogy illik. Elvágólag!

RITA Ideje lesz.

HORVÁTH És miután bűnös könnyelműséggel még mindig nem írtad rá a cipőmre, melyik a jobb, melyik a bal, ma is csak a jó sorsomnak köszönhettem, hogy helyesen beletaláltam. Na, már megsértődött. Kihúztam a gyufát, alighanem. *(Vigasztalja)*

RITA *(nevet)* Menj már innen, te hülye.

HORVÁTH Mondd csak, nagymama, miért van neked ilyen szép melled?

RITA Éppen olyan, amilyen kell.

HORVÁTH És mondd, nagymama, remélem, nem élesek a fogaid? *(Megcsókolja)*

RITA De én vagyok ám a nagymamabőrbe bújt farkas. *(Ráijeszt)* Most a farkasnak mosogatnia kell menni sajnos.

HORVÁTH A szép szemébe néztem, kis kisasszony. Így elvarázsolt!

RITA *(sóhajt)* Bárcsak én ne néztem volna a szemedbe.

Ketten

ANDI Igazából nem értem, amit csinálsz.

ERIKA Miért? Te tök ugyanolyan vagy, mint én. Te se leszel többet balerina. Egyébként meg mindenki egyforma. Ásd ki magad a szarból, ahogy tudod, kinek mi köze hozzá?

ANDI És a pénz, amit keresel?

ERIKA Elmegy. Nem olyan sok az. Egy sima topless bár, mit ájuldozol, a strandon se látnak belőlem többet.

ANDI Legalább örültek annak, hogy te tudsz táncolni?

ERIKA *(Nevet)*

ANDI Naiv vagyok?

Az utcán

JÁTÉKOS (*hadar*) Ebbe tettem, vagy abba tettem, most tessék megmondani! Három gyufáskatulya, nem csalás, nem ámtítás, itt a golyó, ott a golyó, hol a golyó? Itt van. Nem, nem itt, hanem ott. Figyelje a kezemet, semmi ördögösség.

NYÚL Gyors a keze a gyerekek, az anyja!

JÁTÉKOS Kérem, fogadja meg. Vagy ön! Uram, ezen nem veszíthet.

TÁRS I. (*a tömegből*) Hazudol. Becsapsz te minket.

JÁTÉKOS Haljak meg! Semmi varázslat, semmi becsapás. Itt a golyó, ott a golyó, már megint nincs sehol meg a golyó. De itt van! Látták! Nem látták? Itt van, mégse? Uram, ön se játszik velem?

TÁRS II. Játsszon veled a hóhér. Hogy fizetsz, na.

JÁTÉKOS Egyre hármat. Uram, és ön? Hármat egyre a legkönnyebb pénzszerzés, csak a jó szeme kell hozzá. Tegye meg! Tegye meg! Mit habozik, elúszik a szerencséje. Három az egyre, ha nyer, ha a szeme jó, én veszítek. Itt a golyó. Hopp-hopp, itt van! Tegye meg a szerencsáját.

NYÚL Én nem. Semmi pénzem nincs.

JÁTÉKOS Itt az ideje, hogy megháromszorozza. Hopp-hopp! Itt-e!

BÁRÓ Jól mozog a keze, az tuti.

NYÚL Hogy nem fárad el!

TÁRS II. Ebbe van-e. Nem, ebbe.

JÁTÉKOS Hát döntse el.

TÁRS II. Ezt mondom.

JÁTÉKOS Uram, ön nyert. Gratulálok. Hárromezer, fogja.

TÁRS II. Jó szem kell hozzá!

JÁTÉKOS Hopp-hopp! Hol a golyó, itt a golyó! Itt-itt, nem itt! Hol gurul... Itt gurul. Megvan mindenkinek? Tegye meg, uram. Hopp-hopp, melyikbe van? (*Elfordul*)

Társ I. a tömegből kilépve felemel egy skatulyát, alatta a golyó. Visszateszi, visszalép, nagyon gyorsan

Nem mernek játszani. Elúszik tán a szerencsájuk.

JÁRÓKELŐ Nos... ebben van.

JÁTÉKOS Vesztett. Hopp-hopp-hopp! Gurul a golyó, újra gurul, itt gurul, ott gurul. Tegye meg, több lesz a szerencséje! Hopp! Tegye meg!

BÁRÓ (*vigyorog*) No hát, én megteszem.

JÁTÉKOS Melyikbe lesz?

BÁRÓ Megveszem minden dobozodat, öcsém. Mind a hármat.

JÁTÉKOS Az nem megy, uram. (*Társak előlépnek*)

BÁRÓ Félek, hogy megy. (*Felborítja az asztalt. Nyúlnak*) Fogd a pénzt.

Ketten

EDIT Azért jöttem, hogy búcsúzzam.

ERIKA Ez kedves. És virágot hoztál.

EDIT Nem bírom többé veled.

ERIKA Virágot a virágnak, igaz?

EDIT Megőrültem, megbolondultam. Mi lesz, nem tudom.

ERIKA Kedves lány vagy te, Edit.

EDIT Vége, érzem.

ERIKA Csak nem fogsz itt sírni?

EDIT Vége, vége. Nem szeretlek már.

ERIKA *(suttog)* Úgyse bírsz elmenni.

Edit nehezen veszi a levegőt, némán ül

Ketten

BÁRÓ Bűdös cigány paraszt! A kokeró anyátokat. Rég futottam ekkorát. Na öcsi, számolj. Mennyi?

NYÚL Tíz rongy.

BÁRÓ A fele?

NYÚL Az egész.

BÁRÓ Az anyjukat. Nem dolgoztak ezek ma semmit. A rohadt disznók!

NYÚL És most már ez sincs nekik.

BÁRÓ Meglesz az hamar. Te csak sajnáld ezeket. Tolvaj banda!

NYÚL *(röhög)* De hülye vagy te. És mi?

BÁRÓ Ezek itt csak cigányok, nem érted? Szét kellett volna verni őket.

NYÚL Ha így akarsz meggazdagodni, nem jutsz messze. Ezek előbb fogják kezedbe adni a beleidet, mint hogy időd lenne börtönbe jutni.

BÁRÓ Miről dumálsz, te hülye? Semmi se veszélyes. Ez a szó az értelmét vesztette. Hát csak megvéded magad! És a sitt? Egyikünknek sincs lakása, nem is lesz. Mi a szarra vársz?

NYÚL *(röhög)* Túlzásba viszed.

BÁRÓ Kis barátom, én a Magyar Köztársaság állampolgára vagyok. A rendőrök előre tisztelnek.

NYÚL Külvárosi báró...

BÁRÓ Menjünk, igyunk valamit.

NYÚL Mennyi csillag! Mindenkinek van egy csillaga...

BÁRÓ A mienk hullócsillag.

NYÚL Az ott az enyém. Alig pislákol. Kis szaros...

BÁRÓ Elvettem a pénzed, jobb, ha egy helyen van.

NYÚL Tudod, ki fogja vinni valamire? Az Andi. Nincsenek aggályai... Tudod, voltunk egyszer együtt.

BÁRÓ *(meglepődik)* Megkettyintetted? Csak dumálsz.

NYÚL Nem is olyan rég. Mondom, hogy nincsenek aggályai.

BÁRÓ Velem is volt. Ha iszik, ő ilyen. Minden nő ilyen.

NYÚL *(nem figyel)* Negyvenévesnek kéne lenni. Vagy az ötvenhatosok! Ők még Amerikába mentek, mi?

BÁRÓ De ilyenek a férfiak is.

NYÚL Én nem leszek negyvenéves! Hát én nem leszek. Anyám azt mondja, hogy mennyit keresek! Sokat, sokat, gazdag akarok lenni. *(egy bankónak suttog, mint egy szerelmesnek)* Mit érsz, te szaros? *(Vak dühvel összegyűri, és eldobja)*

BÁRÓ *(kisimítja, és a Nyúl zsebébe dugja. Rosszkedvű)* Ne kiabálj. Gyere, menjünk. Hátha ezek találtak egy helyet, ahol riszálhatjuk a fenekünket. Menjünk gyakorolni...

NYÚL *(az aszfalton dühösen csinál egy spárgát. Felnéz)* Én már nem akarok táncolni, hát nem érted?

Kihalt tér, távol neonfény

IDEGEN *(a papok világi ruhájában)* Ön a bárban dolgozik?

ERIKA Mi köze hozzá?

IDEGEN A mulatóban táncolsz, lányom, és a kebled mutatod... nem szomorú a szíved?

ERIKA Hagyjon, tűnjön el.

IDEGEN Az ő szíve szomorú, a megtévedt báránnyra vár. Légy Isten fehér báránnyá, leányom, *(a táskáját nyitja)* az Ő kegyelme rajtunk.

ERIKA Kérem, ne, könyörgöm. Kérem...

IDEGEN *(borotvakéssel)* Meg kell lennie, lányom, meg kell lennie. Értsd meg, ennek így kell lennie.

Lakás, hárman

BÁRÓ *(be)* Uraim!

HORVÁTH Ez részeg.

BÁRÓ Hogyne, ez természetes. Zilált a külsőm, megerőltettem magam - azon gondolkoztam, hogy más mire gondol. Holott a te példádát követve legegyszerűbb a nőkre gondolni. Ők szeretnek minket, ők mindenkit szeretnek, nem igaz, szépségem? Az ember mindig arra gondol, hogy egy királynővel van dolga, egy szomorú, skandináv királynővel, aki valamiért szereti a lovászfűukat...

HORVÁTH Nem vagy te egy kicsit...?

BÁRÓ Persze, hogy az ember ilyenkor elbizonytalanodik, hisz mégiscsak egy királynőről van szó... És lám, mi történik a királyok háta mögött? Pirulok.

HORVÁTH Öltözz fel, te béka, míg kidobom innen ezt az állatot.

BÁRÓ Búcsúpoharat, uraim? A hölgyekre iszunk, a királynőre!

ANDI Parancsolgass a kurváidnak, tudod?

HORVÁTH Csúnya dolog ez, Báró, csúnya. Akinek trippere van, ne járjon a lányok után, kis Báró. A te lelked nemibeteg, te disznó. Csak arra vagy képes, hogy összecsesszél mindent.

ANDI *(kapkodva öltözik)* Ne üvöltözzetek! Úristen, mi lesz itt? Mindenki bejön...

HORVÁTH Hogy gyűlöllek, te patkány. Te szarevő! Hányszor tetted tönkre a melónkat, aztán vágta a pofákat a Müller előtt.

BÁRÓ *(gyűlölettel)* Miről beszélsz?

HORVÁTH Jól figyelj, te szemét. Ha két másodpercen belül nem takarodsz el örökre innen, széttöröm a pofád.

BÁRÓ Gyűlölsz, mi? *(Röhög)* A Ritád fél éjjel vár odaát, csak egy fal választja el, és azt hiszi, hogy a mi dolgunkban futkározol félnapokat jobbra-balra. *(Obszcén)* Átmenjek hozzá, hogy ne várjon hiába? *(Verekszenek)*

ANDI Jézusom, ezek megölik egymást!

BÁRÓ Meg is öllek, te paraszt.

RITA *(be)* Mi van itt?

ANDI Én csak...

RITA *(sikít)* Mi a rohadt szar folyik itt?

HORVÁTH Ó, semmi... A Báró az Andikával enyelgett, rosszkor találtam rájuk nyitni. Ennek a stricinek nem volt elég a Jutka.

BÁRÓ *(nevet)* Így volt, Andika? Jó volt velem, kis tündérem? *(Ritának)* A Ferikéd nyakig rúzsos, nem vetted észre?

HORVÁTH Most már elég! Igen, megcsaltalak, te hülye. Mégis mit képzeltél? Hiszen tudod te, hetek óta tudod, igaz? Rohadt cafat, miért nem szóltál, miért hagytál így kínlódni engem? Éppen hogy tudta, hogy hol vagyok! Hogy értettél hozzá mindig, hogy kínozz engem! Csak magadra vethetsz, miért maradtál velem? Miért, te nyomorult kis hülye.

ANDI *(reszket)* Hagyd már, hiszen... Milyen sápadt!

HORVÁTH Az egész nyomorult bagázs! És engem hibáztattok Nézzetek bele egyszer a tükörbe, a világon nálatok nagyobb szar nincsen! Hányszor gondoltam, hogy ellógok én is a Müller után. Hányszor volt töletek hányhatnékom... *(Ritának)* És külön még tőled, te szőke szépség! Minek is vagy te ezen a világon. Nézz a tükörbe végre: lerobbant külvárosi tyúk, még hat év, és öreg leszel, harmincéves leszel, aki semmit nem csinált életében!

BÁRÓ Be fogsz rekedni, Horváth.

HORVÁTH *(kéjesen)* Még csak egy gyereked sincsen. Képzeljétek, ennek a kis hülyének nem lehet gyereke. Haha, nem lehet! Hát csak gondolkozzál. *(el)*

BÁRÓ *(Ritának)* El ne ájulj itt nekem.

A temetésen. Kiegészítő jelenet

NYÚL A rohadt anyját, csak az eső ne esne.

HORVÁTH *(ingerült. Kézen fogva áll Andival)* Milyen kurvaság ez? Késik a pap.

BÁRÓ *(halkan)* Te meg ne bögj már.

Andi már csak szipog

NYÚL Ki ne utálná ezt a rohadt novembert. Még csak télikabátom sincs... Alighanem beteg vagyok.

HORVÁTH Legalább szólnátok rám, hogy ne káromkodjak a temetőben.

NYÚL Te tudtad, Báró, hogy az Erika református volt? Még sose voltam református temetésen.

RITA Evangélikus... Egyébként mindegy.

NYÚL Mér, mi a különbség?

BÁRÓ *(halkan)* Kussolj már, te átkozott hülye. Temetőben vagy.

NYÚL Mér, már kérdezni sem lehet?

RITA Az a különbség, hogy az Erika sváb volt, és azok nem reformátusok, kispofám. Ki akart menni az NSZK-ba, de már nincs NSZK.

NYÚL Dobbantani akart? Te tudtad, hogy német volt, Báró?

ANDI Talán még munkája is lett volna.

RITA *(halkan)* Itt a pap. Aki nem viselkedik emberhez méltóan, azt leköpöm.

HORVÁTH Az Editnek elmondta valaki?

BÁRÓ *(dűnnyög)* Ki mondta volna el?

ANDI Ezek szakítottak, nem tudtátok?

RITA Itt egy zsebkendő.

ANDI Köszönöm. *(Egy pillanatig mindenki őket nézi)*

NYÚL Az Edit? Na, még ebből is mi lesz?

RITA A lelkész úr int, hogy menjünk.

Andi zokog

NYÚL *(az égre néz, feltűri a farmerdzsekije gallérját)* Ez a kurva eső. *(Mennek)*

Lakás, ketten

RITA Legalább könnyebben befejezem a költözést.

ANDI *(áll)* Tulajdonképpen... azt hiszem, hogy elnézést kell tőled kérnem. *(Majd)* Ha elmesélném, hogy történt...

RITA Te tényleg azt hitted, hogy én erre kíváncsi vagyok?

ANDI Ő akarta. Ő engem szeret, ezt tudnod kell. Nem tudom kíméletesebben megmondani. Beszélgettünk, sokszor... először nem volt semmi, nem, csak... *(Álmodozik)* minden randevúról elkésett, ez utálatos benne, de... engem szeret. Megmondta, csak engem.

RITA *(szomorúan)* És te elhitted neki?

ANDI Én meg tudom őrizni.

RITA Majd meglátod.

ANDI Nekem is szükségem van valakire.

RITA Mindenkinek.

ANDI Annyi ideig... nem éltem sehogy.

RITA Ugyan, miért vagy zavarban?

ANDI *(sírva fakad)* Istenem, én gyerekeket akarok, családot... Miért vagy rohadt velem?

RITA Én legyek kedves hozzád?

ANDI *(nehezen veszi a levegőt. A sarokba néz)* Tudom, hogy hülyeség... de én úgy szeretném, ha engem mindenki szeretne. Fáradt vagyok. Az egész valahogy nem sikerült...

Hallgatnak. Rita lehajtott fejjel áll

Segítsek levinni a csomagokat?

RITA *(megrázza fejét)* Hát, Isten áldjon. Engem nem láttok többet.

Andi tétován megsimogatja

Ékszerésznél. Pótyjelenet

ELADÓ Mire gondolt, uram?

BÁRÓ Az izélésre gondoltam, de mutasson egy szép aranyórát.

ELADÓ Parancsoljon. Vagy ezt. De ajánlhatom még akár itt ezt is.

BÁRÓ Márkában fizethetek?

ELADÓ Hogyne, kérem.

BÁRÓ Egy ezres, tessék. Remélem, tud visszaadni?

ELADÓ De ember, ez egy darab kockás papír, ráírva, hogy száz márka!

BÁRÓ Ó, pardon. *(Ráír)* Még egy nulla, így tökéletes.

ELADÓ Na, menj a fenébe, édes fiam.

BÁRÓ Nem váltja be? Magának csak a fölöttes én parancsol, az állam ügynöke...

ELADÓ Tűnjön el, mielőtt rendőrt hívok.

BÁRÓ *(vigyorog, az üvegpultra könyököl, az órával játszik)* Vagy tudja, mit? Nem akarja egész egyszerűen nekem ajándékozni? *(Az arca húsz centire az eladóétól)* Szép lenne magától. Ki tudja, egyébként talán megharagszom...

Eladó fél. Báró nagyon nevet. Az órát a pultra dobja.

Lakás

Andi és Horváth a nagy tükör előtt különféle táncelemeket gyakorol, szívésen, sokáig. A szoba lassan félhomályba borul, izzadtan megállnak. A balettzene tovább szól.

HORVÁTH *(szemben a tükörrel, karjában a lány)* Azt akarom, hogy királynő legyél. Nem hétköznapi dolgot akarok. Koronás pár...

Komolyan szembenéznek a tükörképükkel, a szobát árnyak borítják

Napfényes lakás

HORVÁTH *(álmosan dúdol)*

Törjünk ki végre már, szól a rablónak a bolond,
Itt minden összevissza van, minek itt maradni, mondd?
Az ügynökök megitták a bort, s eladták földemet,
Ha kérdelem, mindez miért, mind rámnéz és nevet,
A rabló csak rálegyint, ezen aggódni kár,
Az élet egy vicc, ezt mindenki érzi már.
De én és te túlléptünk ezen, hisz minek a jóra
Rosszat szólni, kérdelem én, ha üt az óra?

ANDI *(a konyhából)* Mi ez?

HORVÁTH Micsoda?

ANDI Mit dúdolsz?

HORVÁTH Bob Dylan, azt hiszem.

ANDI Nem is tudtam, hogy szereted...

HORVÁTH *(alig figyel)* Épp csak óvodába mentem, mikor ezt írta. Hogy szerethetném?

ANDI Él még egyáltalán? *(Hirtelen)* Tudod, mi volt a héten a keresztrejtvényben? Hogy fel tudom-e sorolni a Beatlesben, hogy kik voltak...

HORVÁTH *(unatkozik. Még egyet pendít a gitáron, aztán leteszi, és hanyatt dől. Andit nézi)*
Nem tudom, miért vonzóbbak a nők, ha házimunkát végeznek? *(Fel akar állni)*

ANDI *(nevet)* Hagyj most. Ezt be akarom fejezni. *(Kihozza az ételt)*

HORVÁTH *(kiköpi az ételt)* Pfuj, mi ez?

Andi megmerevedik

Mikor tanulsz már meg főzni? Huszonöt éves vagyok, de még nem találkoztam egy olyan lánnyal, aki tudott volna főzni egy normális levest... *(Gonoszul)* Kivéve a Rita... beiratkozhatnál hozzá tanfolyamra. *(Az ablakhoz megy, és dühösen kibámul)*

Csengetés, egymásra néznek

ANDI Te vagy az, Nyúl? Gyere be...

NYÚL Olyan furcsán nézel rám, mi van? Talán George Busht vártátok? Üzeni, hogy ma nem jön, mert lenn sakkozik a téren a nyugdíjasokkal. *(otthonosan leül)* Utána pedig meccsre megy. Úgyhogy itt vagyok én.

ANDI Olyan vagyok már, mint a Pavlov kutyája. Ha valaki csenget...

NYÚL Vártok valakit?

ANDI Nem... nem is tudom. Tudod, egy ügynököt kértem meg, hogy nézzen meg minket, de ő csak este jön, ha jön.

NYÚL *(alaposan végigméri)* Nem vagy te terhes?

ANDI Nem, dehogy. Még csak az hiányozna. *(Kicsit elpirul)* Nem, nem hidd el. Nem is tudnánk mihez kezdeni most egy gyerekkel.

NYÚL De komolyan mondom...

ANDI Csak tudnék róla. Úgy látszik, egy kicsit meghíztam, Nyúl. Pofátlanság, hogy észreveszed.

NYÚL Szóval nem lesz trónörökös.

HORVÁTH Fogd már be a szádat, te istenverése. Nem bírsz másról fecsegni? Beállít, és hülyeségeket fecseg. Hogy lenne terhes, ha szedi a tablettát? És egyáltalán, mit csinálnék én egy gyerekkel?

NYÚL Úgy beszélsz, mintha sértés volna. Az apáink a mi korunkban már...

HORVÁTH *(nagyon ingerülten, tagoltan)* Komolyan mondom, nálad fárasztóbb idiótával még nem akadtam össze. Pont most, amikor mindent újrakezdtünk... az Andika nagyon is jól tudja, mit csinálnék, ha teherbe akarna esni, tudja ő. Szó nincs ilyesmiről, hallod, Nyúl? Én nem fogok egy pincelakásban kikötni, és szaros pelenkákat mosni... Idejön ez a hülye, és vigyorogva bejelenti, neki van egy örömhíre. Hát én nem kérek ebből, érted, kishaver? És ebből mindenki értsen. Nem engedem meg, hogy az Andi egy lavórba szüljön gyereket.

ANDI *(váratlanul, sötéten)* Soha nem lesz egyebünk.

Elhallgatnak. Horváth újra az ablakhoz megy; nem tudni, mire gondol.

Andi kimegy

HORVÁTH *(tűnődik, furcsa hangulatban)* Az ember egyedül marad, látod Nyúl? A Rita is ezt akarta, csak neki nem jött össze, mert nem hagytam neki. A nők gyereket akarnak szülni, három kiló rózsaszín húst, hogy aztán magadra hagyjanak... Mindenki egyedül van... *(Sötét mosollyal)* Csak a kormányra számíthatunk.

Nyúl röhög, jó étvággal eszi a lepocskondiázott vacsorát

(A körmét piszkálja) Talán politikusnak kéne lenni. Tökmindegy, ezek olyan egyforma exhibicionisták. Legyek képviselő?

NYÚL *(elégedetten)* Én mindenesetre a szabaddemokrata exhibicionistákra szavaztam. Bár a kommunisták is nagyon szimpatikusak, a sok vörös a falakon jót tett a városképnek.

HORVÁTH Tudod, mi a te bajod, Nyúl apám? Hogy nem hiszel semmiben.

NYÚL Hehe, ez igaz, ezért még levegő nélkül is megélnék.

HORVÁTH Próbáljuk ki! *(Lenyomja a fiú fejét, nevetve birkóznak. Fintorog)* A rohadt életbe, mégis megéheztem. *(Majd)* Mégiscsak meg kéne nőlni. Igen, alighanem... De a nők már a kézfogásnál az életvonalamat fürkészik. Gyanús...

NYÚL A te életvonalad lelóg a kezdről, nem nehéz nyomon követni. Neked egyszerűen obszcén életvonalad van, fajtalan életvonalad. Százötven évig fogsz élni, te disznó. Hogy irigyellek!

HORVÁTH *(nem figyel)* Kérdés, hogy mire jó ez az egész?

NYÚL *(nem figyel)* Mikor közétek kerültem, csak téged utánoztalak. De hát mi a szarért volt nekem olyan fontos ez az egész? Ez a törpe balettkar? Meg mindenkinek köztünk? Te persze azt mondanád most, hogy már megint csak beszélék...

HORVÁTH *(nem figyel)* Csak az igazol, hogyha... csináltál valamit. Csak a siker igazol. Én vinni fogom valamire... Töltsék neked is?

NYÚL Ne haragudj, nem figyeltem.

ANDI *(be. Látja, hogy inni készülnek)* Nem akartok lemenni meginni egy sört valahol? Az az igazság, hogy egy kicsit rosszul vagyok. *(Mosolyog)*

HORVÁTH *(ez nagyon ingerli)* Andika rosszul van, no, lám... nem nagyon, csak egy kicsit... Ő mindent úgy éppen hogy csak csinál, finoman, *(eltorzul az arca)* elegánsan... Igaz? Helyes, brávó! Csak szörmentén! Minek beleártani magunkat bármibe, nem így van? Könörgöm, csak semmi erőlködés! Arra ott vannak a prolik... Az egész életed így zajlott. Az olyan ember, aki soha nem kínlódott, mint a kutya, nem érdemli meg, hogy... Hisz mi bajod is lehetne? Anyuka babusgat, apuka babusgat, és azok a gyönyörű rózsaszín babahintőporos szerelmek... Mindenki a vérét ontaná, hogy Andikát mosolyogni lássa. *(nevet)* Vágjam fel az ereimet, hogy mulattassalak, szerelmem? Elfogadnád, akárcsak hétköznapi ajándéknak is? Ó, de meg vagyok tisztelve. Azt remélem, hogy egyszer... úgy látlak, mint egy normális embert... hogy fölkelni se legyen kedved reggel... Ez a mosolygás, meg a hajnali pityergéseid... kiborító... *(sziszeg)* kínlódnia... akarlak... látni.

ANDI Miért beszélsz így?

HORVÁTH Andika végre sápadt. Andika végre érez valamit. Megmozdult valami abban a nagy sötétségben. Legalább utálnál néha. Miért vagy belém ennyire szerelmes?

ANDI Én csak arra várok... hogy egyszer... hogy egyszer szerelmes legyél belém. *(Sikít)* Hogy bosszút állhassak, te strici. Néha... néha szeretném belétörölni a lábam. Néha...

HORVÁTH Tovább! Brávó! Brávó! A világ leglustább hullószíve is képes dobogni... ki hitte volna!

ANDI Teljesen... megölsz. Másra se... másra se várok hónapok óta, csak hogy normálisan belém szeress. Úgy szerettem volna gondoskodni rólad.

HORVÁTH Már megint sírdogálni készül.

ANDI Nem akarlak elhagyni, értsd meg.

HORVÁTH És, ha... szerelmet vallanék? *(Hallgatnak)* Akkor se? Tényleg, akkor mi lesz? Haha, mi lesz?

ANDI Nem vagyok jól...

HORVÁTH Mert nem eszel. Mért nem eszel? *(Üvölt)* Mért nem eszel? Ki engedte meg, hogy ne egyél? *(Szerelmesen)* Andika, könnyörgöm, szeretlek, csak egyél, egyél ebből... finom... kérjem meg a kezéd?... megkérem a kezéd, hisz erre vártál... csak egyél előbb... sonka, olajban kisütve, nekem csináltad, mint egy igazi feleség... hogy szeretlek! Szerelmem, ugye, jó asszonykám leszel? Csak nyugodtan, hiszen minden a te kényelmedért van.

ANDI *(erőtlenül)* Nagyon rosszul vagyok.

HORVÁTH Csak kényelmesen, vagy ez már nem ízlik? Napok óta nem eszel, kis vegetáriánusom, nem ízlik talán? Csak a szerelmes simogatás, abból kilószám ennél... *(Csak most látszik egy kicsit, hogy nevet)* Nem ízlik Andikának, nem az ő ínyére való, nehéz étel. Az élet is nehéz! Ez pedig csak sonka, nem kívánod?

Andi sírással küszködik, öklendezve eszik

(Lágyan suttog) Puha pihe párna, ez az életünk, anyuka simogat és felnevel. Hogy szeret! Mindenki hogy szeret! Andika bájos tündér, ki ne szeretné? Ő mindenkit a szívébe zár, az élet csupa mosoly, a bácsik kedvesek, a nénik kedvesek, és mindent megkapunk, és Andika komótosan mindent magába töm...

Andiból kifordul az étel, a végébe rohan. Öklendezés görcsei, sírás, vízzuhogás. Mire visszaér, a vonásai rendezettebbek.

NYÚL *(eközben)* Hogy sír... Elszorul a torkom. Te tényleg nem vetted észre, hogy terhes?

HORVÁTH *(hűvösen)* Mi közöd hozzá? *(a belépő Andihoz)* Azt mondtam, akkor számíthatsz jóindulatomra, ha megeszed, nem pedig, ha kihányod.

Andi dermedten áll

Kettesben

JUTKA *(vidáman)* Ha az ember elég sokat iszik, mindent elfelejt, micsoda jótétemény! Miért nem világosítottak fel minderről időben? Megvannak a módjai, én ebbe lassan tanár lehetnék, a lányomnak, ha lesz, mindenképpen elmesélem, ne tartson olyan soká, míg mindent kitanul. Reggel nyomorultan ébredsz, a tükörbe nézel... mi önt erőt beléd? Vidámság csörgedezik az ereimben, égetett vidámság, igen, a vidámság égetnivaló.

BÁRÓ *(egy noteszben keres)* Nem tudod, a Kass Editnek van telefonja?

JUTKA Telefon? Miért is felejtettem el mondani; anyád keresett telefonon... mindjárt itt van szerintem. Azt mondta, csak felpattan a seprűre, és idesuhan, esetleg tesz egy-két kört, benéz a barátnőihez, és meghívja őket teára. Az eget... el fogják lepni, kelet felől várhatók, a novemberi hófelhőkkel... Édes istenkém, de szeretem őt. Anyád a legjobb barátnőm, megbeszéljük, hogyan pelenkázam a kisfiát... ócska disznó, hogy kerültem én ide? *(Sírva fakad)*

BÁRÓ Na, megvan.

JUTKA *(hátraveti a haját)* És ha részeg vagyok? Te gazember, hogy mersz ilyen hangon beszélni velem? *(Hozzá akar vágni egy üveget)*

BÁRÓ *(figyelmesen ránéz)* Számolom, hogyan pusztulnak az agysejtjeid.

JUTKA *(nem figyel)* Én kurva tehetséges vagyok. Még bármi lehet belőlem! Több ügynök is megnézett.

BÁRÓ Hívd fel ezt a számot.

JUTKA *(italosan megcsóválja a fejét)* Hogy kerültem én ide?

BÁRÓ Eh, majd én.

JUTKA *(rémülten)* Már húsz éves vagyok. Mindjárt huszonegy. Hiszen... *(Nem folytatja)*

BÁRÓ A Kass Edit. Beszélj bele.

JUTKA Micsoda?

BÁRÓ Nagyon kedves leszel vele, értem? Meghívod ide. Mondod, hogy egyedül vagy. Hogy engem kirúgtál.

JUTKA *(méltósággal)* Ki vagy rúgva.

BÁRÓ *(sziszeg)* Beszélj, a keservit!

JUTKA Edit? Szia. Jól. Kirúgom ezt a kis hülyét. Kit? Várjál. *(Bárónak)* Ki a franc vagy te?

BÁRÓ Egyedül vagy. Nagyon egyedül érzed magad.

JUTKA *(sírva fakad)* Editke, én olyan egyedül maradtam. Engem már mindenki leszar. Hány ügynök megnézett, és egynek se kellek. Mi lesz velem?

BÁRÓ Jól van, ügyes vagy.

JUTKA *(zokog)* Mér nincsen nekem senkim? Az Erikával jóba voltam... de ő is itt hagyott.

BÁRÓ Hívd meg.

JUTKA A nagynéném nevelt. Gyűlölt engem, mert ő csúnya és öreg. *(zokog)* Az igazi anyukám... *(Alig érteni)*

BÁRÓ Hívd ide, te hülye!

JUTKA ...métrákba meghalt.

BÁRÓ *(egyszerre vele)* Elég, te szerencsétlen, túl soká sajnáltatod magad. Mondd, hogy várod.

JUTKA *(kijózanodik)* Várlak. *(Leteszi. Motyog)* Azt mondták, visszajön. Három éves voltam.

BÁRÓ De hülye vagy, te. Az ember négyéves kora előtt nem emlékszik semmire. És most már ne igyál többet. *(El)*

JUTKA *(rágyújt)* De hát persze hogy is jönne vissza? Hacsak nem mégis... *(Kifújja a füstöt. Nézi)*

(Magában, egy piás komikus komolyságával) Az ember persze nem tehet semmit. Valószínűleg nagyon kevés dolog lehet a világon, ami igazán ér valamit. De mi lehet az? Az egész élet eltelik azzal, hogy keresi az ember. *(Kifújja, és beszívja a füstöt, összevissza)* Ki esketett meg minket arra, hogy soha egy kedves szót nem fogunk egymáshoz szólalni? Azt lesed, hol kínozzál. Na jó, én is azt lesem. Szegény kis Jutka, szegény kis én! Mennyit szenvedek! Hányszor csaltál meg, és csak mióta vagyunk együtt? Jó, én is, de az revans. Olyan ritkán tetszik valaki. Én nem is értem, mi van...

EDIT *(be)* Elnézést, nyitva volt az ajtó.

JUTKA *(nem néz rá)* Ilyen hamar? Nagyon gyors voltál.

EDIT Hiszen végül is majdnem szomszédok vagyunk... A barátodnak én mondtam annak-idején, hogy olcsón kiadják ezt a lakást, nem mondta? Szép itt nálad... illetve nálatok. *(Csend)* Persze, gondolom méregdrága. *(Csend)* Valami baj van? Olyan furcsa voltál a telefonban... Szegény kicsikém, te milyen csapzott vagy! Csak nem vagy beteg?

JUTKA *(közönyösen)* Nem, részeg vagyok. *(Halványan elmosolyodik azon, hogy a nő alig láthatóan hátrahőköl)*

EDIT *(tétován)* Feltegyek egy kávé?

JUTKA *(vállat von)* Olyat én nem iszom.

EDIT Hiszen folyik rólad a víz.

JUTKA A francba volt, hogy azelőtt az emberek nem kezdtek el félni, ha leszállt az este?

EDIT Milyen rekedt vagy. Hiszen beteg vagy te.

JUTKA *(közönyösen)* Nagyon siethettél, ha így ideértél.

EDIT Nagyon siettem. Éreztem, hogy baj van.

JUTKA A te lakásodban van tükör? Egy olyan nagy tükör. A csudába van, hogy nem érdekel senkit, hogy mit látsz, ha belenézel? Itt is van egy ilyen tükör.

EDIT Kislányom... *(A haját simogatja)*

JUTKA Szép a lakás, azt mondd? Még a bútor se a miénk, csak a másét dicséred.

EDIT Ugye, mindent elmondasz nekem? Ugye, hiszel nekem?

JUTKA Csak ez a nagy kurva tükör!

EDIT Aludnod kéne, pihenned kéne... hát ki gondoskodna rólad más?

JUTKA Össze kéne, hogy törjem.

EDIT Milyen régen tudtam én ezt! Régen-régen.

JUTKA Mégiscsak... Ha az ember belenézel, csak megrémül. Vagy utálja magát.

EDIT Itt minden milyen piszkos... mennyi üveg. Ez szörnyű!

JUTKA *(a tükörbe)* Ennyire részeg volnék? Nem álmodom én ezt az egészet? *(Nevet)* Hát én csinálom ezt mind, és azt is, ami most jön? Én? *(A szemhéját húzogatja)* Nem, én józan vagyok.

EDIT Be a kádba, kislányom! Utána aludnod kell.

JUTKA A francba a mellébeszéléssel, halálosan elfáradtam az egésztől. *(Hízeleg)* Menjünk fel hozzád... Itt úgy gyűlölök...

Edit egész testében reszket

Kass Edit lakásán

BÁRÓ *(kifosztja a lakást)* Tudtam, hogy ennek a ringyónak ennyi ékszere van... Még azt is kifecsegte, hogy hol tartja a pénzét. Hülye! Hülye! Ennyi készpénzt tartani itthon, egy ócska zár mögött. Minden büntetést megérdemel... *(Pihen, rágyújt)* Mit szív ez a buzi, lássuk? Szart szív. Könnyű, mint a pille szárnya, és drága, mint a méreg. És még édes is, pfuj! *(Élvezettel szívja)* De szar! És mit iszik ez a buzi, lássuk? Húgyot iszik... Legalább ez legyen neki édes, ha már élete keserű. Na, ezt már tényleg nem iszom meg. *(megissza)* Csak legalább villanyt kapcsolhatnék... Még jó, hogy pont itt ez a neonreklám. Még tökön találnám szúrni magam a pájszerral. És holnap az SZTK-ban: „Bocsánat, doktornő, én tökön szúrtam magam a pájszerral.” *(Dolgozik. Leguggol, a szája sarkában a cigaretta. Pöfékel)* Hát biztos, hogy csak egy ilyen szar kis tolvaj vagyok én? *(Egy nyakláncot csörget a kezében)* Hát ki mondta azt nekem... hogy nem vagyok én több. Hát nem vagyok-e én több? He? *(Tűnődik. Dolgozik)*

Ajtó csapódik, jönnek. Báró fülel

EDIT *(hangja)* Erre-erre... hagyd a cipőd a fürdőszobában... törölköző és minden. Erre.

JUTKA *(hangja)* Nem volna jobb, ha mégis...

BÁRÓ A kurva anyját, de jó, hogy visszazártam az ajtót. *(A függöny mögé ugrik a zsákmánnyal. Kezében kés villan, ezzel nyitotta ki az ajtót)*

Edit be, villanyt gyújt, iszik az italból, reszket.

JUTKA *(be)* No, mi van? Én nem kapok? *(Edit tölt)* Miért reszket a kezed?

EDIT Csak egy kicsit. Fáradt vagyok.

JUTKA És miért csuklik el a hangod?

EDIT Mert fáj... a torkom.

JUTKA És miért vagy sápadt?

EDIT Csak a neon teszi.

JUTKA És miért nézel így rám?

EDIT Milyen meleg van itt! *(A függöny felé lép)*

BÁRÓ *(mormolja, mint egy imát)* Csak húzd el, és meghalsz. No, húzd el, mire vársz, húzd el.

EDIT Én nem is tudom, mit mondjak most neked.

BÁRÓ *(szuggerálja)* Húzd el. Húzd el.

JUTKA Semmit.

EDIT Én nem voltam még ilyen helyzetben. *(Távolodik a függönytől)*

JUTKA Nem hiszem.

EDIT Mit nem hiszel?

JUTKA Miért hazudsz?

EDIT *(remeg)* Hogy mersz te nekem ilyet mondani?

JUTKA Miért hazudsz te mindenkinek?

EDIT Nem tudod, mit beszélsz. *(Közeledik a függönyhöz)* Lázas vagy.

BÁRÓ Húzd el. Húzd végre el. Itt vagyok.

JUTKA Te pedig buzi.

EDIT *(sikít)* Elég! Elég!

BÁRÓ *(suttog)* Várlak, angyalom. Várlak, kedvesem, itt várlak.

EDIT *(zokog)* Nem bírom! Nem érted, hogy nem bírom? Miért vagytok ilyenek mind?

JUTKA Milyenek?

BÁRÓ Hát mit ér a te életed? Fogd meg a függöny szélét. Fogd meg. Úgy. És most húzd el!

EDIT Gyűlöletesek. Közönyösek. Nem gondoltok semmire, nem akartok semmit. Nincs bennetek semmi. *(Ellép a függönytől, megsimogatja a lányt)*

JUTKA *(kitör)* Vedd le a koszos kezéd rólam, te szemét! Gyűlöllek, utállak. Mindent úgy gyűlölök, hogy meghalnék a legszívesebben. Miattatok! Rohadtak...

EDIT *(sikít)* Elég!! *(Fel akarja tépni az ablakot levegőért. Elrántja a függönyt)*

BÁRÓ *(mosolyog)* Isten hozott. *(vak dühvel leszúrja)*

JUTKA *(a felkapott feszítővassal, szinte észre sem véve a fiút, magánkívül üti a nőt.)* Ó, dögölj meg! Hogy dögölnél meg! Mindennek te vagy az oka. Ördög! Ezek mind ördögök. Mind-mind-mind.

BÁRÓ Hogy lehet egy emberben ennyi vér? Mennyi, mennyi...

JUTKA Megölöm, megölöm. Elégge megöltem már?

BÁRÓ Te beteg vagy! Gyere innen... tűnés.

JUTKA Nem!!

A Báró elvonszolja a lányt

II.

A három lány már jelmezben kánkánt gyakorol a nagytükrös szobában, Horváth vadul irányítja őket. A lányok, tükörképüktől kettőzve, emelgetik a lábukat, olykor egyéb se látszik belőlük, mint a fekete harisnya, szoknyák habjával körülötvve, akkora tajtékat kavarva, akár Venus születése. A vérvörös szoknyák és hófehér habok permetéből olykor úgy vágódik fel egy sor balettcipő, mint a kipattintott pezsgősdugó, elegánsan és ingerlően. A bokák köröznek, a zene mellett a lábak tompa dobbanása távoli moraj, a test figyelmeztetése, ami parafakönnyűsége ellenére ingerlően súlyos. A bokák fenn az égben: fekete vízsugáron táncoló tejfehér tojások, és végre három ütemre három spárga csúszik egymás mellé, a három lány emeli a fejét, izzadtak, és félnek Horváth szuggesztív tekintetétől.

Fél év telt el.

HORVÁTH *(örülten gesztikulál, és kiabál)* Ócska volt, ócska! Nem simogatni kell őket *(Lecsap a kezével)*, megvadítani! Offenbach, ez egy örült baromfiudvar, a kakasok odalenn pislognak, és már bomlott az agyuk. *(Jutkának)* Nem korcsolyázni, kis szívem, hanem repülni. Repülni!

A lemez újra forog, Horváth valóban röpdül, extázisban mutatja, mire gondolt: a megkergült baromfiudvar. A lányoknak egymásra pillantani sincs erejük, csak figyelik, homlokukon gyöngözve fénylenek az izzadságcseppek.

HORVÁTH *(liheg)* A kánkán, az a test vihara... fönn már összetorlódtak a felhők, lehült a levegő, meggörnyedtek a fák..., meg kell, hogy borzongjak! *(megáll)*

Csengetés

Na, jó, pihenő. Valaki jött. *(üvölt)* A francba! Nem mozdul egyikőtök sem, hogy kimenjen?

ANDI *(hidegen)* Így? Így én nem megyek ki. Te akartad, hogy jelmezben gyakoroljunk.

Horváthnak késpengévé szorul a szája, kimegy, bevágja az ajtót.

MENEDZSER *(belép, otthonos)* Szép hölgyeim, csókolom a kis kezüket. *(A mögötte visszatérő Horváthoz)* Hogy áll a produkció, művész úr? Látom, nem sajnálják az energiát...

HORVÁTH *(bosszús)* A „produkció” kész. Remélem, el is adta már.

MENEDZSER Hogyne, hogyne, Azazhogy pontosítsak, több helyen is nagyon érdeklődtek iránta. *(gúnyosan)* Meg fogom szolgálni a százalékomat.

RITA *(Horváthtal a felvonás végéig nem néznek egymás szemébe)* Én megyek, mára vége, gondolom. Nem jössz, Jutka?

JUTKA *(Horváthnak)* Nézd, mit tudok! *(Az égnek rúgva a lábát, majdnem a levegőben spárgázik)*

A két lány megy átöltözni, Jutka dudorászva, az ajtóból még visszamosolyog

MENEDZSER Horváth úr, irigylem magát, tudja? Maga egész háremet tart.

HORVÁTH Humoránál van. Fölteszek egy kávét, mielőtt szétesik a fejem. *(Az ajtóból visszanéz)* De hát üljön már le!

MENEDZSER Nos, kedves Andi? Mindenki itt hagyott minket... Akár beszélhet is bizalmasan az impresszáriójával.

ANDI Hagyj békén végre.

MENEDZSER Művésznő, meg fog fájni az a formás feneke, hadd segítsem fel. Ha megtisztel ezzel...

ANDI Esküszöm, fárasztó ez az állandó próbálkozásod.

MENEDZSER *(fojtott hangon)* Úgy beszélsz, mint aki lemondott az életről végképp. Azt hiszed, hogy hiszek neked? Üres vagy, üres a fejed, a babád kavarog benne! Miért ezzel a törtető szarjancsival kezdtél? Azt hiszed, vinni fogja valamire? *(sziszeg)* Nem, tudd meg végre, nem! Egy külvárosi odúban fogtok megdöglenni, ha együtt maradtok. Jó a számotok, és a többi is, nem mondom... Kerítetek nektek egy szuper koreográfust. Ha jó a mester, és jók a lányok... Úgy érzem a siker szagát, mint egy arab a homokviharét. Lehajolok, megízlelem a homokot, a nyelvemen van..., és érzem.

ANDI *(tágra nyílt szemmel nézi)* A babám... kavarog bennem? Hogy szerettem volna! Szűz Mária, miért kínoz ennyire? *(Festékes arcán folynak a könnyek)* Az én gyerekem... Nem leszek többé ártatlan. Piszkos élet, de szépnek látszottál. *(Ültében a levegőbe rúg, motyog)* Habok, csipkék, Venus születése... látod? Úgy érzem, lázas vagyok, *(a tükörképével szemez)* bűnös... nem lehetek többé terhes.

MENEDZSER Az orvos mondta?

ANDI Nem, épp ellenkezőleg. *(mély rémülettel)* De én... tudom.

MENEDZSER *(őszintén)* Gyönyörű a lábad.

A menedzser háta mögött Horváth az ajtóban áll

ANDI Eh, hiszen nem mindegy? *(hosszan megcsókolja)*

MENEDZSER *(hátralép)* Furcsa lány vagy. Nem akarom, hogy...

ANDI *(meginog, ahogy a Menedzser ellép mellőle)* Mit nem akarsz?

MENEDZSER Furcsa vagy. Nem akarom, hogy rajtakapjon ez a gyerek. *(Nem azonnal)* Egész megijesztesz... mintha lázas volnál. Egyszer kell, egyszer nem... *(megfordul, és észreveszi Horváthot, végtelen zavarban)* Holnap is benézek. *(el)*

Horváth az ajtóban áll ördögi mosollyal. A kávéját kavarja

ANDI *(halálosan kimerült, alig tud beszélni)* Nem tűröm el ... értsd meg, nem tűröm el, hogy... még egyszer magamra hagyj ezzel az emberrel. Kérlek...

HORVÁTH *(ártatlanul)* Miért, csak nem történt valami?

ANDI El akarsz adni... el akarsz adni mindnyájunkat, az egész társulatot. *(Kínosan szedi a levegőt)* Azt hiszed, nem érettem meg, miért kellett neked pont most az a rohadt kávé? *(Zokog)* Aljas vagy... Gyilkos.

HORVÁTH *(suttog)* Gyűlölsz, ugye?

ANDI Egyszer azt mondtad, az élet olyan szomorú, mint egy külvárosi sztriptíz, ahol az öreg nők félnek, hogy már nem kíváncsi rájuk senki... A gyermekemet, engem... eladsz. Ócska sztriptíz, ahol rondák a nők... te teszed azzá. Müller csak nevetett rajtad... Gyűlöllek.

HORVÁTH *(megrándul az arca)* Nem baj, nem baj, szerelmem, a fő, hogy hagyjátok magatokat eladni. *(Sarkon fordul, elmegy)*

Rita utcai ruhában be. A két lány egy pillanatig egymást nézi

ANDI *(kiszáradt a torka)* Mondd, hová jutottunk?

Hallgatnak

RITA *(rágyújt, leül)* Szánalmas, igaz, hogy itt vagyok? *(Közönyösen füstfelhőket fúj, nézi, ahogy terjengenek)* Őszintén szólva, mélységesen megalázom magam. *(rámosolyog)* Ugye? Nézem, ahogy vergődös, a régi hónapok jutnak eszembe, a régi évek, az én éveim.

ANDI Miért vagy itt? Miért vagy itt?

RITA A dolgok mindig ugyanazok. Minden megismétlődik. Minden ugyanaz. Semmi nem fog változni soha, a dolgok az urak, nem mi vagyunk. Nem tudtad ezt? Szídom a Ferit, hogy borotválkozzon meg minden előadáson... azelőtt én szídtam. Kínoz téged, mókus vagy a mókuskerékben, azelőtt én voltam. Miért tűrjük mindannyian, ki tudja?

ANDI Egy napon... itt hagyom. Itt hagylak benneteket, mindent. Egy nap messze leszek innen. Férjhez megyek... egy idegenhez. Mi lesz a neve? Nem lesz neve. Soha nem fogom megtudni a nevét. Azt mondja majd: nem látsz többé, ha kutatsz utánam. Egy idegen lesz, teljesen idegen.

RITA *(nevet)* Egyikünk se megy férjhez soha.

ANDI Minden nap kapok ajánlatokat. És te is. Kis tépett fecniken. Tizenhatéves fiúk néznek, és gazdag arabok és bécsiek, minden fellépésen.

RITA Magadra maradsz, ha eljön az ideje. Csak az Erika, csak ő... Megőrijtett valakit, hogy elvigye. *(Megborzonganak)*

ANDI *(babonásan)* Az ördögöt.

A tükör előtt gomolyog a cigarettafüst

HORVÁTH *(visszatér, mögötte Jutka támasztja az ajtófélfát)* Szép hölgyeim, no, lám? Táncóra után illetanóra. A mai lecke?

ANDI A test vihara, uram. Fönn már összetorlódtak a felhők, és hűl a levegő, mintha vacognék.

Meghajol, akár a színpadon. Jutka nevet, Rita lassan elmosolyodik

Kettesben

HORVÁTH *(a lány mellé guggol)* Fél éve már, hogy négyen maradtunk. Azt hiszem, csak a szükség tart vissza minket, pedig talán több. *(Továbbszívja Rita otthagytott cigarettafüstjét)* A Báró kegyelemre vár... vagy az utolsó ítéletére. És a Nyúl? Eltűnt, kámforra lett, nem fog visszajönni soha. És mi mindannyian? Micsoda karrier! Úgy érzem magam, mint egy bűnös püspök, aki pénzen adja a halhatatlanságot.

ANDI Ti voltatok a Müller kedvencei...

HORVÁTH *(keserűen vigyorog)* Mi voltunk a Müller kedvencei...

ANDI *(hosszan nézi)* Nem tűnik úgy, hogy milyen boldogok voltunk?

Horváth nevet

Városról városra, kis klubokban és nagy hodálycsarnokokban. Ha erre gondolok, úgy érzem magam, mint akit pofon vágnak... elkényeztet a múltunk... és felkorbácsol. *(Dadogva)* Vagy úgy járok majd, mint az Erika... Micsoda ördög tette ezt vele? Hiszen, ha csak megölte volna... Nem is fogják elkapni soha. A Jutka nem mert bemenni hozzá, pedig a legjobb barát-nője volt, ezért volt, hogy én azonosítottam. Hányszor álmodtam vele! *(Ültében görcsösen összehúzódik, mint egy embrió)*

Horváth cigarettazik, gondolkozva nézi a lányt

Sokára

HORVÁTH Még mindig görcseid vannak?

ANDI Miért érdekel ez téged? Soha nem érdekelt... azt mondtad, intézzem el magam, ha bajom van. Kinevettél, azt mondtad, hogy szánalmas vagyok, szánalmas... *(Suttog)* te nem túrsz meg senkit, aki nem tökéletes.

HORVÁTH Ez nem igaz, én sem vagyok tökéletes. Senki sem az. De azt hiszem, muszáj, hogy mindenki törekedjen rá. *(egy villanásnyi ingerültség)* Persze ezt te nem érted. Neked ezek a szavak mást jelentenek... Pontosabban semmit sem jelentenek. Semmit, aminek értelme volna. Görcsösek vagytok, féltetek. Félni mindig lehet, az egész életben... Le kell gyűrni ezt az egészet, eltépni minden szálát, ami visszahúzna, kitalálni a módját, hogy felülkerekedj.

ANDI Te a gyerekekről beszélsz.

HORVÁTH *(nyugodtan)* Ne nevettesd ki magad. *(Majd)* Dehogy róla beszélek, de még csak nem is érted, hogy miről.

ANDI Milyen értetlen vagy. Értetlen, mint... Semmit nem látsz abból, ami igazán fontos.

HORVÁTH Ki vagy készülve. Ami igazán fontos.... Te vagy az igazán fontos nekem, és... látom, ahogy elsüllyedsz ebben a posványban. Hogy sajnálod magad! *(Lágyan)* Nem szabad ennyire sajnálni magunkat. Nem tudtad, Andika? A múlt, az egy ócska dolog. Nincs is múlt. Ne gondolj rá.

ANDI Te hülye. *(A szemébe néz)* Néha tényleg gyűlöllek.

HORVÁTH *(elgondolkozva cigarettázik)* Hová vezet a te utad, Andika?

ANDI És a tied?

Az utcán

JUTKA Csak tudnám, mi tart itt téged...

RITA Ez egyszerű, a munka. Semmit sem érzek már egyikőjük iránt sem, mindegyiküknek megvan a maga baja. *(habozva)* Tudod, az Andival együtt is érzek.

JUTKA Nagyon meglepődtem, amikor visszajöttél.

RITA Elképedtél, emlékszem.

JUTKA Csak nyílt az ajtó, és ott voltál. Azt hittem, cirkusz lesz. Nem szeretem az ilyesmit.

RITA Mit csináljak, dolgozni kell. *(halkan, sokára)* Csak nyílt az ajtó, és ott voltam... tudnád, hogy dobogott a szívem.

A lakásban

ANDI Az ablakból őket nézed, igaz? Hallom a hangjukat. Az a baj, hogy hazudsz nekem. Csak könyökölsz a párkányon, cigarettázol, és hazudsz, senki se tudja, mi jár a fejedben. Ma már persze tudom..., hogy nem jelentettem a számodra semmit, bár szerintem senki sem. De volt idő, amikor kínlódtam, hogy kitaláljam, hogy mire gondolsz. Mire vagy kire...

HORVÁTH Ó, ez meghat. Folytasd, hátha még belédszeretek. De vigyázz, ha el találom unni magam. Persze, itt az utca, könnyelmű suttogások, olcsó románcok...

ANDI A te tündérkerted, szórakozz vele.

HORVÁTH Sírdogálsz, édes?

Andi a retiküljében keres

Sír talán? Ebben a megvilágításban még határozottan tetszetős. De az élet! Az egy más történet, kedvesem. Mit is mondhatnánk egymásnak?

ANDI *(halkan)* Ugye vége van? *(Megfogja a kezét, de nem néz rá)* Az abortusz óta tudom. Ez a rohadt lakás mindent kiölt belőlem, és ez a rohadt év. *(A tükörbe néz)* Mi változott? Nem értem, nem értem. A feleséged akartam lenni, gondoskodni rólad... először valakiről életemben. Hányszor hívtam fel anyámat, mielőtt hazajöttél, hogy legalább valaki szóljon hozzám aznap kedvesen. Vagy néha csak egyszerűen tanácsért, hogy hogy kell főzni. *(türelmetlen mozdulat)* Persze semmihez nem értettem. De ez téged nem zavart, csak engem. És néha... olyan voltál velem... *(értetlenül)* De rohadt év volt, nem is tudom, miért csináltam.

Hosszú csend, a szoba lassan félhomályba borul, az egyetlen színfolt a lány a rövid vörös szoknyában, hanyatt dőlve a mennyezetet nézi, próbálja rendbe szedni a gondolatait. Horváth az ablaknál, neki háttal.

Néha nem tudom, nem kéne-e újramezdenünk talán, előlről. Teljesen máshogyan.

Horváth felnevet

Az utcán

NYÚL Baj, hogy vártam rád?

RITA *(nevet)* Nem, dehogy. De rég láttalak. Dolgod volt erre?

NYÚL Úgy hallottam, újra együtt van a csapat, és *(zavarban van)* gondoltam, megnézek benneteket.

RITA Rég jártál felénk. Közben elbúcsúztunk a balettől. A Horváth újabban kánkánnal kísérlétezik.

NYÚL Lesz belőle valami?

RITA *(pillanatnyi habozás után)* Hogyne.

NYÚL *(kínban van)* És milyen?

RITA Megint táncolni? *(Kedvesen mosolyog)* Szuper.

NYÚL *(hirtelen)* Tudod, mit találtam ki? Menjünk át a vurstliba. Végül is itt van, egy köpésre.

RITA Nem, nincs kedvem. Fáradt vagyok.

NYÚL *(a kezénél fogva húzza)* Kérlek...

A Vidámpark. Egy pad. Távoli lárma. A kezükben egy hot dog

NYÚL Milyen volt?

RITA A hullámvásút? Isteni. Istenien felkavarodott a gyomrom.

NYÚL A hot dog jó tesz. *(Eszik)* Itt olyan jól érzem magam. Ha tudnád, milyen szar a munkahelyemen! Nem is tudtad, hogy dolgozom, mi? Mindennek vége lesz egyszer, persze. *(Aztán)* Olyan segghülye a főnököm, hogy komolyan mondom, az már kiborító. Két „s”-sel írja azt, hogy ablak. Szerintem összesen csak három osztálya van. *(tűnődik)* Nem, inkább csak kettő, mint a személyvonatnak. Valamelyik reggel összekarmolászott arccal jött be... én persze rögtön tudtam, hogy előző nap megpróbált késsel-villával enni. *(leeszi magát)*

RITA *(nagyon nevet rajta. A Nyúl szánalmas képet vág, Rita megpróbálja kitisztítani a ruháját)* Nyulacska, hiányoztak a hülyeségeid, komolyan mondom, tiszta mustár vagy.

NYÚL Pedig én ketchuppal kértem...

RITA *(nagyon nevet, Nyúlra támaszkodik, a nevetése köhögésbe fullad)* Félrenyeltem ezt a rohadt hot dogot.

NYÚL *(gyanakodva nézi)* A hullámvasút... Volt egy barátom, aki kiskorában beverte a fejét. A faliszekrénybe. Egy hajszálvékony repedés lett a koponyáján, olyan, hogy senki se vette észre. Aztán... jó pár év múlva felszállta hullámvasútra, és amikor leszállt... borzalmasan elkezdett köhögni. Annyira köhögött, hogy én tudtam, vége mindennek. Vége.

RITA Jézus, Mária! És mi lett vele?

NYÚL *(zavarba jön)* Most ezt nem azért mondtam, mert véletlenül életben maradt. Lehet, hogy neked se lesz semmi bajod! Komolyan mondom, lehet!

RITA Jézus, Mária. Érzem, hogy kiújult a hajszálrepedésem.

NYÚL Ugye? Ugye? Megmondtam. Itt hátul... nem, elől a homlokodon. Ez a jobbik. Van remény.

RITA Van? De most nem viccelsz? Tényleg?

NYÚL Van, esküszöm. Hadd nézzem. A gangon nálunk lakott egy orvos, úgyhogy én ebben profi vagyok. *(átöleli)*

RITA Szóval megmenekülök. Hála a Jóistennek. *(megfogja a fiú kezét, és váratlanul hátracsavarja a karját)* Érdekes, már egész jól érzem magam. Te nem? Miért, mi a baj?

NYÚL *(nyögdécsel)* Félek, hogy a te állapotodban komolyan ártanak neked az ilyen mutatóványok. Lehet, hogy fájdalmaid lesznek...

RITA Érdekes. Nem érzek semmilyen *(csavar a karján)* fájdalmat.

Nyúl felkiált.

Egy idős nő arra sétál.

NYÚL *(nyög)* Asszonyom, egy brutális nő markába kerültem. Ha lát egy telefonfülkét, kérem, értesítse a rendőrséget.

NŐ *(megvetően)* Maguk, fiatalok, azt hiszik, hogy mindent lehet. *(elcsoszog)*

Nyúl Rita vállára teszi a kezét, és kisfiúsan a szemébe néz. Rita zavartan a földre néz. Ellép.

NYÚL *(szürcsölve iszik. Forgatja a kólásdobozt)* Ezek a rohadtak túl fognak élni minket. *(Vadul eldobja)* A kurva életbe. Nem lettem sikeres, mit csináljak? Valahogy mindenkinek sikerül. Ég a pofám. A legsikeresebb dolog a világon a siker. Bankot fogok robbantani a ruletten. Megveszem a Hawaii-szigeteket. Vagy orvos leszek. Azok gazdagok.

RITA De felverik őket éjjel.

NYÚL Plasztikai sebész leszek. A nők nem szirénázó mentőautóval szoktak jönni, hogy felpumpáltassák a mellüket. *(elgondolkozik)* Persze ki tudja.

RITA Azt hiszem, mi most így, hárman be fogunk futni. Talán el kéne mennem onnan. El kéne mennem onnan. De hová?

NYÚL Csak becsapod magad. De igazad van. Ki nem tenné?

RITA *(szomorúan)* Mit értesz te ebből, Nyúl?

NYÚL Az a három galamb, látod? A korláton. A hot dogomat nézik. *(Féltékenyen eltakarja)* Ezt nektek.

RITA Talán igazad van. Talán le kéne lépnem. Mindenkit unok. Hogy unok mindenkit, Jézusom. A rohadt francba. *(Hanyatt dől a padon)*

NYÚL Néznek... Engem néznek. Már négyen vannak. A porban kapirgál, és azt hiszi... *(Nyugtalanul)* Mondd, láttad a Madarakat? Hitchcock.

RITA Örökre elmenni innen. Amerre azok a felhők. Nem érdekes, merre.

NYÚL Nyomorultul érzem magam. Figyelj... adjuk nekik oda önként a hot dogunk, és menekülünk.

RITA Rosszul fogom végezni.

NYÚL Hú, elmentek. Mit mondasz?

RITA Semmit. Nem érdekes.

NYÚL *(átöleli. Rita hagyja. Nyúl halkán)* És most oldalt a homlokodon nem érzel egy kis nyomást? Tudod, a hajszáltrepedésed...

RITA Te piszok. *(Nevetve oldalba öklözi)*

NYÚL Te talán nem is tudod, mit érzek... Az ember, ha nagyon akar kimondani valamit, ami a szívét nyomja, valószínű, hogy nem sikerül. Jó veled. Jó... de ennél többet kéne mondani.

RITA *(rámosolyog)* Nyúl, te túl sokat beszélsz.

NYÚL Egyszer egy nagyon ócska moziban voltam, egyedül, és legelöl ültem, tudod? És láttam... hogy valami előttem füstölög. Mi az - mondom magamban. Valaki a padlóra dobott egy csikket vagy egy gyufát, és volt ott, tudod, mindenféle csokipapír meg minden. És füstölt meg égett is. És felugrottam, és kiabálni akartam, mert csak én láttam. De csak annyit tudtam kiabálni, hogy: t-t-t... És mindenki rám üvöltött, hogy üljek le, és kussoljak. Ott álltam, és úgy éreztem magam, mint egy hülye.

RITA Szörnyű lehetett.

NYÚL Mindenki pisszegett.

RITA Én is pisszegtem volna.

NYÚL De legrosszabb az volt, hogy dilisnek néztek. Az az igazság, hogy azelőtt is volt már ilyesmi. Utána randim volt egy lánnyal. De úgy szédültem ki a moziból, és vettem neki virágot *(már kiabál)*, és akkor éreztem, hogy nem fogom tudni azt mondani neki, hogy hoztam neked virágot, ezért csak annyit fogok mondani: „virág”, és odaadom neki, de aztán eljött, és én úgy álltam, mint egy hülye, és egy rohadt szót sem tudtam szólni, csak álltam, a kurva életbe, és ő már nagyon ideges volt, mert nem is köszöntem, és már üvöltött rám, és én akkor azt gondol-

tam, hogy most, ahogy csak bírok, azt kiáltom, hogy „virágok”, és akkor kinyitottam a szám és *(üvölt)* azt üvöltöttem, hogy tűz, tűz, tűz! *(A tenyerébe temetett arccal röhög)*

RITA *(nagyon nevet. Követelően)* Vigyél az óriáskerékhez!

NYÚL *(gonoszul)* Jó. Nagyon szívesen. Bár, hadd mondjam el, régebben magam is dolgoztam efféle helyen, és láttam, hogy azok a palik, akik a helyükre szerelik azokat a libegő kasznikat, mindennap oltárian berúgnak, és összekeverik a fogaskereket. Na már most, ez csak akkor derül ki...

Rita nagyon élvezi, figyel. Nyúl váratlanul meg akarja csókolni.

RITA Nem, ezt nem, Nyúl. Nem.

Elmennek. Nyúl pillanatnyi zavar után megint bohóckodik. Forognak a kerekek, libegnek a hajóhinták, kiáltoznak a kikiáltók, folyik a csinnadratta.

Fények, neonreklámok, Mickey Mouse-ok, lépkedő Marlboro-dobozok, vásári örület, lassan-lassan csendesedik.

Esti csend

RITA *(egyedül)* Nem érte meg... nem érte meg...

PAPRUHÁS IDEGEN Kevés, ami megéri, bár ön ezt nem tudja még.

RITA Megijesztett. Egészen megijesztett, komolyan mondom.

IDEGEN *(kedvesen mosolyog)* Bocsásson meg. Nem akartam, nem szeretek ijesztgetni. Megengedi, hogy leüljek?

RITA Hiszen úgyis egyedül maradtam, abszolút egyedül.

IDEGEN Sohasem vagyunk egyedül. Valakit mindig érdekel, mivé leszünk.

RITA Gondolja? Tudja, nem hiszem. Maga, ugye pap? A ruhájából gondoltam. *(Nevet)* Más-képp nem ülnék itt magával. Rossz hírű hely ez. Egy pap, amint a templomból sétál hazafelé, ez oly szokatlan, ha tudná! Az ember azt hiszi, béke van megint, látja, még a végén elsirom magam, elnézést. Tudja eszembe jutott a gyermekkorom, az anyám. Furcsa, hogy így beszélek magával, de... Hányszor aludtam el az anyám ölében a karácsonyi éjféli misén. Hol van ez már. Ez persze szégyenletes, ha az ember elérzékenyül. Látja, hogy kiborítom a lelkem, és miért. Mert idegen.

IDEGEN *(figyelmesen hallgatja)* A lélek. Az egyetlen, amiért megéri. *(Mosolyog)* Remélem, tudja, hogy nem szabad veszni hagynunk?

RITA Az én lelkem! Veszélyes hulladék. Magának semmi dolga vele. Felejtse el. Miért üldögel itt velem, a bárányai már várnak magára.

IDEGEN *(habozik)* Árva bárány, fenyegetve él... idegen helyen, rossz helyen. A lélek fényesen ragyog, bemocskolni lehetetlen.

RITA Miket beszél, az Isten áldja. Mennyien aggódnak értem, túl sokan! Mindenki akar tőlem valamit, maga mit akar? Az üdvösségemet, így kell mondani...? Hiába fárad. Félek, elúszott örökre.

IDEGEN *(kiszáradt a torka)* Maga táncosnő, ugye?

RITA *(közönyösen)* Honnan tudja?

IDEGEN *(dallamosan nevet)* Régóta figyelem. Ha tudná, leányom, milyen régen! A lába nyomában járok...

RITA Az enyémben? Nem érdemes. Úgy érezné magát, mint aki álmodik. Rossz emlékei lennének. És mennyit hízelegne! Mindent akarna..., maga is. Nyugtalanág kínozná, a leg-ócskább betegség. És hogy szeretné a pénzt! Trükköket tanulna, mint egy nagystílű bűvész. És udvartartása lenne! Jellemtelen napok, hogy élvezné, atyám! Ez itt csak ócska utánzat.

IDEGEN Szomorúvá tesz, leányom. Az ön halhatatlan lelke beteg.

RITA És alighanem nem halhatatlan. *(Sírva fakad)* Ó, atyám, miért nincs menekvés? Kérem, segítsen, látja sírok, kérem. Maga talán az utolsó ártatlan ember... különben észrevette volna, ki vagyok, és elfutna tőlem. Ócska kis senki vagyok, én megaláztam magam, gyáva vagyok. Miért nem tudom levonni a következtetést? Talán túl mélyek az érzéseim ... vagy túl sekélyesek. Soha nem fogom meglátni, mi van a mélyben.

IDEGEN A mélyben örvény kavargó, elszédül, aki belenéz. Megbotránkoztatná a látása... Vesznie kell irgalmatlanul, vesznie. Megértesz? Hogyan szól...? Idézd fel magadban, könyörgöm. Ha megbotránkoztat, vedd el magadtól, bármi legyen is, testrész vagy gondolat.

RITA Vajon van örök élet? *(Őrült reménykedéssel)*

IDEGEN Van egy örök, tiszta élet. *(habozik)* És addig? Minden, ami tiszta... dolgozó élet, gyermekek nevelése, félelem attól, ami eljön. A küszöb, amit át kell lépni mindannyiunknak... *(révetegen)* mit hoz a számadás?

RITA *(őrülsen)* Dolgos élet, és nevelni gyermeket... atyám, nekem három abortuszom volt. Ki akarta ezt? Ki aláz meg minket?

IDEGEN Én tudom, ki az.

RITA Miért nem lehet gyereke többé? És miért vagyunk egyedül?

IDEGEN Az Ő szíve szomorú, a megtévedtekre vár. Vedd el, leányom, ami megbotránkoztat. *(végtelenül szomorúan)* Fehérség, tudod-e mi az? A hó fehérsége, ágyneműé, tiszta gyolcsé, futó patak tajtékáé. Tisztává kell lenni, hogy sajnáljak, leányom! Megszakad a szívem.

RITA Édes Istenem. *(zokog)*

IDEGEN Ha egy könnycseppet tudnék ejteni, veled sírnék, leányom. *(A táskájába nyúl, és kinyitja)* Az Ő kegyelme rajtunk.

HORVÁTH *(érkezik)* Rita! Te itt?

Idegen köddé válik

RITA Feri! Feri! *(Odaszalad hozzá)*

Kettesben, pótjelenet

NYÚL Tudom, hogy miért akarsz beszélni velem. Hogy vegyem át a Horváth Feri helyét ebben az új csoportban. Maga ki akarja tenni a Horváthot.

MENEDZSER *(nevet)* Ha már így tudja... Maga okos fiú, Nyúl.

NYÚL *(unottan)* Félek, hogy magának nincs meg ehhez a hatalma.

MENEDZSER *(mosolyog)* Nekem erre minden lehetőségem megvan... Nyúl. Tulajdonképpen miért hívják így?

NYÚL *(unottan)* Mert nyúlszájam volt gyerekkoromban. Tulajdonképpen máig beszédhibás vagyok.

MENEDZSER Nem venni észre.

NYÚL Illetve... alighanem elmúlt. Kábé mióta a Müller elment. Pedig...

MENEDZSER Fél éve bomlott szét ez a csoport...

NYÚL ...nem járok vele sehova.

MENEDZSER ...és én elhatároztam, hogy gatyába rázom.

NYÚL Hogy őszinte legyek, nem is jártam soha. Szégyelltem.

MENEDZSER Őszintén szólva: látok benne fantáziát.

NYÚL De már a beszédhibám sem érdekel.

MENEDZSER De nem így! Ki tudja, mit hoz a holnap!

NYÚL Ki tudja, tulajdonképpen mi érdekel engem?

MENEDZSER Magának meg kell értenie: a Horváth-csoport életképtelen.

NYÚL Tulajdonképpen miről beszélünk mi ketten?

MENEDZSER. Mi ketten egyről beszélünk, barátom. A jövőről.

NYÚL Köszönöm az ajánlatát, és köszönettel visszautasítom.

MENEDZSER Ember! De miért?

NYÚL Én tudom az okát.

MENEDZSER Maga nem gondolkodik, fiatal barátom, maguk sohasem gondolkodnak. Persze maga nem is azért hiányzik nekem, hogy gondolkodjon, hanem hogy táncoljon.

NYÚL Nem hiszem, hogy valóban kíváncsi rá, de én megmondhatom.

MENEDZSER *(szomorúan)* Csak jót akartam magának. Maga bolond, fiam. Semmi se lesz magából.

NYÚL Azért nem lépek a Horváth helyére, mert ő sokkal tehetségesebb nálam. Pontosabban: ő egy tehetség. Őrizze meg, ő még sokat jelenthet magának.

MENEDZSER *(szomorúan)* Nagyon sajnálom magát. Látom, hogy túlzottan is eltökélt. Félek, hogy... még megbánja egyszer. Csak már nem leszek kéznél én, hogy segítsék.

NYÚL *(udvariasan)* Nem kérek a segítségéből. *(még visszafordul)* Maga egy jó ember. Kelle-mesen csalódtam magában. *(Elmegy)*

Beszélőn a fegyházban, hármásban. Jutka és Horváth érkezik

JUTKA Szia.

BÁRÓ Sziasztok.

HORVÁTH Hello. Hogy vagy? *(Zavarban vannak)*

JUTKA *(a rácson át)* Tizenhárom óráig van időnk, azt mondta a smasszer.

BÁRÓ Ne hívd őket így.

JUTKA Mindegy. Szóval egyig. Egyig...

HORVÁTH. (*Jutka mellett ül, nagyokat hallgat*) A Jutka hozott neked valamit. Kint hagytuk.

JUTKA Hoztam neked...

BÁRÓ Nem kell semmi, köszönöm.

JUTKA Csomag. Amiket szeretsz. Kint kellett letenni. Mi egyig maradunk.

BÁRÓ Máskor ne hozz.

JUTKA Azt mondták, megkapod.

BÁRÓ Múltkor is mondtam.

JUTKA Ma veled álmodtam, tudod.

BÁRÓ (*kedvetlenül*) És mit álmodtál?

JUTKA Hogy minden jóra fordul. Hogy nem vagy itt...

BÁRÓ Hallom, megnősülsz, Horváth. Jól teszed.

JUTKA Nagyon jó volt...

BÁRÓ Jól jársz a Ritával, hidd el.

JUTKA Minek is járok én ide?

HORVÁTH Még nem biztos. Ő nagyon akarja.

BÁRÓ Egyszer akard már te is.

HORVÁTH Hagyjuk most ezt.

BÁRÓ Végre valaki, aki kibír téged.

JUTKA Én teljesen biztos vagyok benne, hogy minden jóra fordul.

BÁRÓ Jutka, téged meg hülyének néznek, hogy ennyit jársz ide. Minden időd itt töltöd.

HORVÁTH (*zavartan*) Ember, hagyd már ezt. Mi lesz veled? Néha úgy tűnik nekem, hogy téged bekészítettek.

BÁRÓ A számlát egyszer rendezni kell, Horváth. Nem lehetek örökké csibész. (*járkál*) A vád készen áll, az ítéletemre várok. Megöltem egy embert, és hogyan?... Szétszórtam a lakását, és elvittem mindenét, de a srenk mégsem sikerült, eh, nem mindegy a többi? Nem ülhetek itt örökké, tudnom kell, mi az ügyemben az igazság.

JUTKA (*suttog*) A bírók semmit sem fognak megérteni.

BÁRÓ Nem szökhettek meg örökké az elől, ami jön. (*járkál*) Fennhordtam az orrom, pedig csóró voltam, egy senki ganef, ideje, hogy én értek meg mindent. Nagy úr akartam lenni, nagy vagány, ez a trükk nem sikerült, ezen gajra megyek. Ezt a számlát én állom.

JUTKA Báró... szeretnék megvárni. Szeretném, ha... nem tudom, hogy menni fog-e? Báró... utálni fogsz?

BÁRÓ Hogy szerettem volna! Egy óvodányi gyerek! Bementem volna veled a Szülőszobába. Ez itt nem érdekes. Bűnözők, elmebetegek, csavargók, felejtsd el, mássz ki ebből, felejtsd el! Legalább erre képes voltam. Féreg vagyok, helyes ízlésű féreg, undorodom magamtól. A hajam izzadságban ázik, a szám reszket, álomban mégis újra megteszem, mindent magam. Elegem van mindenkiből, aki tisztességes maradt. Még te is, mit tudsz te rólam? Töredéket... Ha elmesélem az életem, bárkit bemocskolok vele. Miféle nyomot hagyok magam mögött?

Nem volna-e jobb máris eltűnni végleg? Mire várok még? A lépéseimet számolom. Végeláthatatlan kommentárokat írok az életemhez. No hát, Isten veled varázsló képzelet! Temessük csak, földet rá, szaporán.

JUTKA Csak innen jutnál ki még.

BÁRÓ Nem várna semmi rám. És senki sem, te sem. *(unottan)* Az élet nem áll meg. Itt tartanék? Kijátszva érzem magam, még csak gazember sem lehettem. Mélyeket lélegzem, az csillapítja a szégyent. *(erőltetetten nevet)*

JUTKA Félek, hogy nem bírom többé ezt. Nem bírom, ahogyan kínoz engem. Esküszöm, megtettem mindent érted, persze neked mindenre jogod van, de mit vársz tőlem még?

BÁRÓ Nem jössz többet, igaz?

JUTKA Hiszen te akarod, éppen te.

BÁRÓ *(kineveti)* De ostoba vagy te igazából. Hiszen, ha ennek vége lesz, neked lesz nehezebb. De te ezt még nem tudod. Menj el!

JUTKA *(összetörve)* Ne haragudj, nem bírok többet idejönni. Én tudom, hogy semmiben sem vagyok bűnös igazából. Én már nem akarok többet erre gondolni. *(el)*

BÁRÓ Hát te semmin nem csodálkozol? Semmin?

HORVÁTH A nyakadon a hurok, jobb lesz, ha hallgatsz. Ez már nem vicc, minden eldőlt. *(dohánnyal kínálja)* Mondd, mi marad belőled, ember? *(Báró dohányzik)* A bőre minden állatnak kedves, erre gondolj. Enyhítés mindig akad. Csak keresni kell.

BÁRÓ A bőre minden állatnak kedves... Sír a kés alatt. S mi az, ami az embert a mocsokból, állati sorból feljebb emeli? Aranyból van a bőrünk? Megér az ennyit? Ki látja előre, hogy az egészen túl mi vár? Jó ez, vagy örület? Nyakamon a hurok, jobb, ha hallgatok.

HORVÁTH Sírj, nyálazd a bírók cipőjét, különben mi marad belőled? *(ő is rágyújt)* Futó homok.

BÁRÓ Fél éve ülök a magánzárkában, és fél évig fogok itt ülni még, várom a kegyelmet, ami persze megjön. Végiggondolom az életemet, és beszámolok róla majd az egyetlen látogatónak, neked, mire jöttem rá magamban. Miféle jogaim voltak, és miféle kötelességeim. Mit tehettem? Próbára tettem magam, és billeg a mérleg serpenyője. Mérjük le a földi művet, vonásra vonás, súlyra súly, íme a védőbeszédem. Mi maradt mögöttem? Bűnöm véletlen, életem véletlen, Raszkolnyikov baltája voltam. Meg kell hogy értsem, hogy mi végre éltem eddig huszonnégy évet. Asszem, nem fogtam én fel ezt az egészet. Persze ez az, ami semmit sem számít.

HORVÁTH *(a rácsos ablaknál ágaskodik)* Esznek a rabok, látod? Középen a fegyőr. Húsz évig fogsz enni így te is. Milyen furcsa odaát ez az egész! *(vigyorog)* Hallod, a Müllernek tetszene!

BÁRÓ A Müllerrel dolgozni... persze borzalmas volt. Gyűlölte a mesterséges világítást, de a tűző napot is. És én, akinek a terembérlet volt a gondom, néha már azt hittem, hogy megőrülök. A szűrt fény kellett, csak a felhők, a felhők... vagy szürkület. Az ember úgy érezte, hogy Istennel viaskodik. Kínlódj, kínlódj, és ki mondja, hogy sikerülni fog? Ahogy rendezett minket, az persze borzalmas volt. Vagy ezt már mondtam? Horváth, ha rendezel valakit, meg fog téged gyűlölni. Vagy félni fog tőled, hallod? Parancsolnod kell neki. Csinálj vázlatokat, rajzold le egy papírra, ha bárkit lerajzoltál, a hatalmadba került. Nem hallod? Ez az út persze a pokolba visz.

HORVÁTH *(a fegyenceket figyeli)* Olyan ez, mint egy barokk német rémálom. A Szent György-lövészek vacsorája a hercegnél. Ki csinálta ezt?

BÁRÓ Holbein, igen, derék gazember, szeretem őt. Mindennap leitta magát, és megverte a feleségét. Kereste az üdvösségbe vivő utat. *(ágaskodik és leskelődik)*

HORVÁTH Olyan, mint egy festmény. Hát nem látod? *(Nevet, a rácson dobog)* Szürkék, mi? Az anyjukat, szürkék!

Kiegészítő jelenet. Elhelyezhető a darab közepén.

Két alak hajol egy test fölé egy téren este későn

I. RENDŐR Miből vagy te, ember? Én nem bírom nézni...

II. RENDŐR Felfordul a gyomrod?

I. RENDŐR Ezt nem lehet megszokni.

II. RENDŐR *(a testet vizsgálja)* A hasán a véres kereszt. Dolgozott a „szerzetes”.

I. RENDŐR De miért szabdalja így őket össze? *(Hányingerrel küszködve)* Minden csupa...

II. RENDŐR És most?

I. RENDŐR Igen, igen, hadnagy úr, fel van adva a lecke. *(elfordul tőle)*

(1988)